

76 Povest . XII - I

Baron Balon je mlad gospod,
on zbiria si silno vojsko -

On zbiria silno u vojsko,
al sam nezna kam pojde z njoj.

On se poda v ravno poje -
v ravno polje pod Beli grad.

Pod Belim gradom vojska lezi,
cudo kaj zemja njo obdrzi.

Mladi Turcin v linjah stoji,
no si gleda v ravno poje.

Po ravnem polju vojska gre,
pred vojsko ide mladi Baron.

Baron baron, mladi gospod!
pa kaj si prisca, kaj vroči?

Al si ti prisca zajcov lovil?
al si ti prisca mene čaril?

Nekem jaz prisca zajcov lovil,
al tem jaz prisca tebe čaril:

Sčnim bom punfrom le kadra,
z žarcimi kruglami pa ūkropna.

Cesarški ūlki dunajo,
no Beli grad raznašajo

Cesarški bombe metejo,
iz Turčke zgrada vletejo.

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Cesarcke puške pokajo,
Turkē žene jočajo -

Turske se žene jočajo
da si nevejo kam domo.

Jočte u al u ne jočte li,
cesar zdaj Beligrad dobi!

Cesarov je bia, cesarov bo,
Beligrad je cesarov bo.

3 9
—
32,

cf. XIX. ročka 32. str. 4.

Skruum grčnik I. 2

Pee leče bistra voda -
bistra voda Donaja,
po njoj plava po njoj plava
tenka lađa pisana.

V njoj pa id. v njoj pa id.
luba divica Marija,
za njoj kriči za njoj kriči
grčnik močno veliki.

"Kaj li grčnik kaj li grčnik
taberne velike greke mas?"

Oča mater sum ci omorja,
sестра komaj vujšla je. —

Jdi grčnik - id grčnik
klikni k uhem drevāci,
no tam moli no tam moli
ola u dreva ozeleni.

On je klican on je moban,
minolo ji udem lili,
mimo vlegla - mimo vlegla
vorka steza vlaginja.

Po njoj tuc po njoj tuc
luba divica Marija:
Stan grčnik stan grčnik
grčki so si odpucčeni.

No. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Kak bi stanač kak bi stanač,
ki pregenot se nemrem,
ki že alezā ki že zlezā
do pojara v žerilo sem.

Priji juri hladen veter,
tej propisē to telo;
Marija vzela v bogo dušo
no jo nesla zo v nebo!

Z

79.

~~Kralj Matjaš pred peklotom.~~

Stoji mi polje črno,
po polje stena uglavina.

Po steni pride kralj Matjaš
na u močna hudo drži.

Tega pa sreje potnik star / roman
potnik star - sam večni bog:

Ta kaj je tebi, kralj Matjaš,
kaj se ti tako hudo drži?

Bog vam plati na pitanje!

Kaj se ja nabi hudo drža,

ki že meni sa dojgo let
moja luba molba leži.

Moja luba molba leži,
no kura joj v pekli gori.

O, nikaj, o, nikaj, kral Matjaš!

Le idti na cijem lepu,

Ci kupi žonte gošlice,

no pred peklotom raigraj.

Da boš igra minote tri,

de lebe pita ūtan vrag:

Cijes si igre kral Matjaš,

kaj pa bom ti se plačo da?

O, pa mu odgovor daj,

Kaj boš ni plačo jemā sam.

Kral Matjaš gne na cijem lepu,

no ci kupi žonte gošlice.

Te on ide pred peklo,

no pred peklotom raigra.

Da je že igra minote tri,

ga je pita ūtan vrag:

Ms. 481.

Čuj si, i gre kral Matjaš!

Kaj pa bom ti za plácó da?

Čuj si, i zatan peklenki kral,

jer bom ti plácó sam jiná.

On priome hubo za belo robo,

no jo pela z pekla žereččiga.

Kak hitro jo propela vun.

Tak hitro huba pregonač:

Nemecen boži pekel ti,

kaj boži zdaj moga prazen bit.

Kak hitro huba pregonač,

tak hitro magič v pekel zleti.

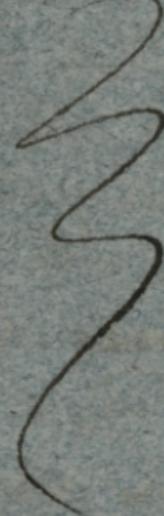
Nemecen boži jisike si,

kaj nesi moga tiko bit,

Zdaj pa na veki goria boži

zdaj pa na veki tropia boži.

32.

~~Cj X~~ Bolistar janak.

Stoji mi sloji gora
douga no visoka.

Na gori pa mi stoji
suh avanajst janakov.

Enega zabolil

glava ino srce. —

Pustite me zadi
jar nemrom makirat.

Delajte mi rako
sam per vodem tokim,

Kopajte mi jamo
per vodem izvam,

Oj jamo globoka
na tablo ūroko.

Zvunaj pa mi pustile
mojo duno roko;

Za roko mi prevezte
mojega vrani-konjica.

Naj mu konjic place
da me luba neče.

Delajte mi mosti
z mojih bilih kosti —

Od mojega groba
do Lubinega dvora.

Po njih de se ščala
meni razmisljava.

Konjic zahrzguje,
luba zaprlakuje.

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

85.

~~✓~~ Majka čado ima
na prodaj.

Praanovérne.

Prekrizaj da mati dečje,
dokic u je majeno,
dere bo æe velko zrazlo,
bode se li je faino! —

Zakaj bi ga križala,
ki ga na dajom mam! —

Mati u je ne to zrekla,
kupec je že pod oknom.

Daj da mi li, mati sinka!
Kaj bom li za njiga? —

Daj Ti onem tri sto zlati, ranjih
no tri zlate lukifa.

Kupcu tri sto ranjih naitegi.
no tri zlate lukifa,
no žanresi svoj senjem
senjem svoj premočno lep.

On pa pojde oče srge,
ki ji ţa zpod velik gor:
Kaj pa si ti kupcu neres,
kaj ni li tak zlo verek? —

Iragi moj, jaženjem nerem —
nenjem vod premočno lep. —

Pokaži da kupcu senjem.
Jan li njega vidâ nad.

Ms. 481.

Kupce pa pokaze cijem:
To ti je moj malo sin!
Jai pa bom ti sinka uzea?
Sinka ti ja vec ne dam. —
Ce bos li misli sinka uzea,
te bom za pomatre, —
Le idi po njo, le idi,
sinka li jaz vec ne clam.
Kupce zday po matere gres
2 lanci prezercimi.
To zarluzi vraka mati;
kera sinka ei oda.

3

253.

Pitanje.

Ljubi konja jač
 od stogonikoga grada,
 Na konjiči nese
 inega rokona;
 Za klobukom nese
 vojo rožmarina.
 Konjič zahrgesta,
 ljuba žnje ţeta.—
 Ljuba moja draga,
 kam pām je s konjicom?—
 Ljubi moj pradragi,
 v Škalico ţidano. | mojo
 ljuba moja draga,
 kam pa bom s sokonom?—
 Ljubi moj pradragi
 v mojo vello Camrico.—
 Ljuba moja draga,
 kam bom s rožmarinom?—
 Ljubi moj pradragi
 v moji bele nadra. 11122
 Konjič de osek roba
 sokon lepo peča—
 Sokon lepo peča,
 rožmarin lepo crča—
 Rožmarin lepo crča
 ti pa me lubča. —

19.

Ms. 481.

3

Slavni sinek Vank
ženi nama na pašo -
pod goro visoko -
na zeleni travnik -
Dva bela volica
dva črno konjica.

Mati moja luba!
mati moja draga!
Mene glava boli
naj ustrica žene
pod goro visoko
na zeleni travnik
dva bela volica
dva črno konjica.

Sestrica je igrala
pod goro na pašo -
pod goro visoko
na zeleni travnik.

Do polnoči je igrala
po polnoči sprevala -
igrala sprevala
da gora je zvonila.

Hala hala, sinko,
idi nama gledat,
kaj ustrica dela
pod goro visoko
na zelenem travniku.

Sinok se opravia
zablico perjsata
ino je še pod goro
na zeleni travnik.

✓
Sestrica sestrica!
kaj si če ti raje ž
z menoj greh včiniti;
al pa molva biti?
Bratec moj predragi
bratec moj prelubni
raje čem molva biti
kak ~~pa~~ s tobjo greh včiniti.
Bratec je potigna
ivojo vello sablo,
eletrici odreka
lepo mlado glavo.
U ~~gori~~^{*} spisa krovca stoji
uſtranca molva leži.
Sinek moj predragi,
kaj sestrica dela?
Mali moja luba,
mali moja draga!
Roznici u trga
beli no zomene
pod goroj vrukoj
na zelenem travniku;
vneček bo delala
ga Mariji dala.

46.

3

Sinko i Marko u je zanja
prek morja globokoga.

Jaka nije takmo lubo,
kaj bi anala svito presti.

Jaka jo je, najja jo je
prek morja globokoga.

Hala hala mladi ženik,
prosi das nama svati!

Svaki pruži so po meho,
prek morja so jo pelali.

Snehu je zkonec lavje stale
v stunci prestan gledala.

Prestan smekni rezbole roke
ino padne v sivo morje.

Hala hala, mladi posavam,
gruntaj da sivo morje! —

Jas bi gruntal sivo morje,
ja ga gruntati nemorem. —

Hala hala, mladi devec,
gruntaj da sivo morje! —

Jas bi gruntal sivo morje,
ja ga gruntati nemorem. —

Hala hala, staralina,
gruntaj da sivo morje! —

Jas bi gruntal sivo morje,
ja ga gruntati nemorem. —

Hala hala, mladi ženik,
gruntaj da li sivo morje! —

Flala hala, mlada snieha!
jaz som grunta civo moje! —
Ženih je ekociá v civo morje,
pa ga ne viem vidit bilo.
Snieha je krikati sačela —
krikati sačela no jaokati.
Robce med vate je delila —
nobce ino prhrogace,
Robce vse je razdelila
samo edem joj je ostal.
~~Ljubim te je vselej začela.~~
Jamo eden ba' povise,
za ženih ba' amovani.
Ž njeni s' ravezala oči,
bistre oči, crne oči;
Vo skočila v civo morje —
v morje civo no globoko.
Kde prebiva moj labi drago,
naj prebiva mojo tilo.

43.

3

Stoji mi tvoji poleci
 prelepo ſiroko polece.
 na poli tvoji beli grad,
 prigrad: u ſcu mladi gospod
 mladi gospod ſirokini mož -
 mladi gospod no mleda gospod
 po gaule u skup ſčela,
 s crnim očci gledala
 z belimi rokam prejimleta.
 Te kor linje si gledala -
 na pole ~~te knetici~~ dva
^{lepo ſiroko}
 ge dva knetica ideša,
~~kringad~~ deretino ^{no zorno} gledala;
 Zlakten gospod ſirokini mož.
 Midva jih lepo prosva
 naj numa deretino spuščo
 Tuk žlakten gospod ſirokini mož
 dozra u bova en sam droben koc
 ki ga siromaka ne zmoreva
 dasma ga tako ne mogla zatrjuži
 Et bojo numa ga ſenkali,
 al bojo ga v dolu zapirali. —
 Zap vama ga ne morem ſenkati
 niti ga ~~man~~ v dolu zapirati.
 Tri leta bom vaj v vojo dja,
 no vložko k vama pogledna.
 Tri leta ita onedva v vozi bila
 no itdo je k njima pogledna,
 al drugega nici je najša ne
 tak li same bele kosti'.

Oj joji joji no prejoj.
to me nede prestilo v nebo! —

Zlahken govpod ji zbeloža —
zlahken govpod fritlinin mož
v vojoj svetloj kamenici
v vojoj beloj prostelici.

Pod postelo sta u mn spravila
volica dva - hujdica dva:
I pravim u okci gledata,
I žarcim se rogleci drgata —
I žarcim u rogleci drgata,
no na dušico čakala.

Duša je ji v tebi šoula,
pograbiла sta jo volica dva —
volica dva - hujdica dva —
no sta jo strgala i selila,
nerla sred pekla žarcenga,
no postavila na stolce žarca;
prišla sta joj natoula
kupnicio žveplo no smole —
kupnicio žveplo no smole;
Dij: duša, to si je zdaj prevezeli!

3 105

Ms. 481.

~~S~~
Gospodinja ē podložnica.

Stoji mi dojni police -
 prelepo žiroko police.
 Na poli stoji beli grad;
 v gradi pa mi stoji štamper zlat;
 v štamperi pa leži mlada gospa -
 mlada gospa fičkinina.

Po gradi pa seče u mēnik mlad,
 mēnik mlad cum veli Janž;
 Mlada gospa fičkinina;
 dajte da se vi grovedati -
 dajte da se vi epovedati;
 i svetim rešnim telom obredati.

Pogledje, pogledje pod štamper zlat,
 haj mi pod štamptom leži;
 i krovavimi očmi se gledata,
 i žarečimi nogli se drgata.
 Vsem mela več kak kmetiča,
 ţe listega sem si prigravila.

Nem mi je vedoučen bia
 kak en cum svečli goos;
 nesem mu ga mogla čenkati;
 neti mu ^{go} v danu zapirati.

Dale sem ga verci n' v vozo
 oh v vozo temno no globoko.
 Tri leta ^{so} že minola
 ty sem n' na njega zmislila.

ols. 481.

Te sem u' ūla v' vozo globoko
tam u' nai' ūla ~~the~~ bile koki'
nai' ūla com mu le bile koki',
Oh to mene v' nebo ne puuti!

3 105
3

S

Kocīma.

Pretstavem kriāi ukups zooti,
kaj bi mi ludje k meni īlo.

Uti drugi so že k meni īlo.

mi pa smo že v kerčmo īlo.

Pervi jist vina smo spili,
niki varjelij smo zamudili.

"Gj. hribica za gubljina
ti si ovčica si zgubljina!"

Da jas Tebe nebi poznā
že leži račun bi Bogi položā.

Drugi jist vina smo spili,
veto smo predgo zamudili.

"Gj. hribica za gubljina
ti si ovčica si zgubljina!"

Da jas Tebe nebi poznā
že leži račun bi Bogi položā.

Treći jist vina smo spili,
vni ukups progužbeni smo bili.

"Gj. hribica za hribljina
ti si ovčica si zgubljina!"

Da jas Tebe nebi poznā,
že leži te račun bi Bogi položā.

Četrti jist vina smo spili,
vni ukups progužbeni smo bili.

"Gj. hribica za hribljina
ti si ovčica si zgubljina!"

Da jas Tebe nebi poznā,
že leži te račun bi Bogi položā.

3

5

~~C~~

Povest.

I. IV.

Nejza je rano vstajala,
lepo se bela vrnivala;
kada je k meni hodila,
lepo je Božja molila.

Bog pa njoj dala vinka dva,
krstili dala je oba -

Krstili dala je oba
te oba v morje htila.

Nejza naravce po nje ih,
alnjo je morje pozelo.

Oj joje joji no prejoi!
venda sem jas zdaj zgubljena.

Niste mi, mati, niste mi,
da ste naj pole krstili -

Da ste naj pole krstili
pak ste naj v morje htili;

Niste mi, mati, niste mi,
da ste se pole zgrivali -

Da ste se pole zgrivali,
pak ste se v morje vlojili.

To nista mi nista vinka dva,
to sta neberka anjelca,

Ki sta v nebesa vstila,
kih nam večni Bog naj da.

3.

218.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

~~Božja zaručnica.~~

~~Kaj je tebi Marinka,~~
~~kaj si tak lepo pojen,~~
~~v svojoj svetloj kamoci?~~

~~Kaj n' ja neli' nela,~~
~~kim zutra svati' mela,~~
~~kim zutra ja mlava sneha?~~

Nes jih mela, Marinka,
 nes zutra mlava sneha,
 blis' pustila oljico
 tis zutra dujo dala.

Moj bog lubi predragi,
 kaj pa sem progresila,
 kam oljico pustila?

Ne si li progresila,
 mati je progresila,
 ki te j' na svet rodila.

Ki te je na svet rodila,
 i nuniki Klošter občala
 da j pa te vzamoz dala.

3 III.

Stoji mi stoji prištava —
 prelijšal nova prištava,
 Po njoj uče Nežica
 premično lypa dekliva.
 Za njo je avda Ivan mlad,
 dvakrat joj proslavogledi —
 dvakrat joj posluvogledi,
 tretjokrat prnjaka sam.
 Uzmi me uzem, Nežica,
 li moja prva lubica.
 Oj hala hala Ivan mlad
 le naproci nama svati —
 Le naproci nama svati,
 kaj do nama ednaki vam.
 Kaj nedo' jako kričali
 kaj nedo' jako hruškali.
 Nežica na vragi stoji
 po se gleda svoje svati.
 Uči drugi so se sijoj vklonili,
 al ne se je vklonila Ivan mlad.
 Oj čabaj, čabaj, Ivan mlad,
 I ne bo si tegd tretji den.
 Nežica na vragi se zorti,
 nona viško goroboršči.
 Tam je korjenjice bopala,
 no ga v piskrček nalagala.
 Korjenjici je zoivalo
 Ivan i srce umivalo.

Oj hala hala bratec moj
jači da v novi pristavo;
ne prosi lepo Nežico,
naj pučica mene živega.

Oj hala hala Nežica.
I punči mi bratca živega.

Oj hala hala Ivanov brat,
le jači ti nazaj domo —

Jači ti nazaj domo.

ven najdeš bratca živega

Brat je pričakha nazaj domo,
al brata je najša molvega.

To pa naj bo vrakešnem,

ki je takem kake je Ivan mlad.

33.

3

Sinck Vanek, sinck Vanek!
kam ci nama hodia? —

Luba mati, draga mati,
na ciuroko prole. —

Sinck Vanek, sinck Vanek,
kaj pa ci tam vidia? —

Luba mati, draga mati,
tri pueble žene. —

Sinck Vanek, sinck Vanek,
kaj so Ti včimile? —

Luba mati, draga mati,
irce so mi jimalo. —

Sinck Vanek, sinck Vanek,
~~što~~ ^{kera} te je držala? —

Luba mati, draga mati,
~~moja~~ ^{+ prava} mati. —

Sinck Vanek, sinck Vanek,
kera ti je jimala? —

Sinck Vanek, sinck Vanek,
prava moja tetica. —

Sinck Vanek, sinck Vanek,
kera te je branila? —

Luba mati, draga mati,
bratec no sestrica. —

Sinck Vanek, sinck Vanek,
kaj materi poročia? —

Luba mati, draga mati!
tri žreče kole. —

Sinek Vanek, sinek Vanek,
kajt titici poročia? —

Luba mati, draga mati!
tri splammom gomacci. —

Sinek Vanek, sinek Vanek,
kajt sestriči poročia? —

Luba mati, draga mati!
tri ble gradi. —

Sinek Vanek, sinek Vanek!
kajt bratci poročia? —

Luba mati, draga mati!
Kolga no konjica.

Z

142.

Macuhha.

~~✓~~ Poslušajte da, mi romari,
kaj u na Mažarskem zgodilo! —
Ena malo ji vrnla
malo detece pustila.

Oča pa se je ozemelj,
hudo mačoho uji vzea —

Eno hudo mačoho,
čno hrnajo matere.

Dete za kruhec pravilo,
al kaj je ona včinila?

Na zemljo ga plila,
na zemljo ga vibrala.

Venilo ga je vibrala,
kruthca mu noda.

Vikledo vlegi možle vode,
pred njega dene tri kamnice.

Ob tem ne moglo živeti
začelo se milo jokati;

No prosili Rogeca,
kaj bi včakalo dne belega,

Budis šlo je zvonara:
Stani, stani, zvonar drag.

Stani stani, zvonar ti,
pokaži grob mi matern.

Zvonar se začne jokati;
detecce se mu v srce smilki.

Detecce za roko primi
no ga pela na grobje!

On jega pela na grobje
materni grob mi pokaže.

Kak materni grob je zaglednolo,
^{pravonos}
_{ročnica} je zakričalo:

Odprti se črna zemlica,
mo pregovori mati moja.

Komu si me porpravila,
mačohi me ostavila?

Naj me naj, dete vbogo,
dete vbogo, dete malo.

"Jdi idи na Božji pot
na Božji pot k manjki Bitričkoj!"

"Ona de se pomagala,
si voli raij protala."

Detece je odrilo
k manjški Božji Bitričkoj.

Pred njoj si je pokleknolo,
lepo Rogeca molilo.

Ona je s trona stojila,
zlati plajšč rasgrnola.

Detece je k sebi prigrnola
v vodo nebo ga odnesla.

Detece v neberah u vrceli,
macoha pa v pukli gori.

Kak je lepo srebro zlato,
in ji lepo mateno telo.

3

116.

Spominuvši u ovih lepih Kopitarjevih rečih
gde kaže, da su mesta proštenstva za Slovence
baš što brahov slavnitor (večim) Gaskom Oly-
pia i Evlerida (Evlodus), gde se Slovem
rasnih mestah skupu (obćevaju) i razgovaraju,
kako en u Ljubljani Olympijskih i Evleskih
igrah skupljali spoznavali i obivali genci;
što napravil u ja jednoč na proštenju u Star-
nijevorstu na Hudjemisce, da valjde tam
koga varstvenog Floriskog pišnika galečun citajući
svoje vikovito pemi, ili nalazim Floriskog Flor-
ska citajući svoje neumane dekave i vashu
toga vetrov gro Trubljeviči rasplacem. Te ja
sem imao povod platiti da tam nisam mti omi-
na niki prodota nalazio, samo jedan jedini lepac
je ušao na vetrov deciana, pukom obkoljen, te
privao spomenuta pisan ur hradjave nema-
ke gurle, tužnim i muklim gatom. Opro-
štenjak i pronakalj očimo nikada neda
i obiščenje raagovorati.

Ms. 481.

~~X~~ Umnoritežka.

Kaj ci, Orša, ti žalostna,
kaj ci unka ranovila?
al ci ti za to žalostna,
kaj ci si ga pomorila? —

Zar pa em ţe skoz verela,
kaj um si ga krošila:
no za kuno em si vzela
Juroša no Marijo.

Oj poglej da, mlada Orša,
kdo todrej proti Tebi gre? —
Todrej pa gre mladi frajmar,
ki de mi glavo jima. —

Orša, ces li moja bila?
al ces glavo zgubila? —
Zar em naj glavo zgubila,
kak pa stvoja bila.

Dosti am tancos zatajila
dosti fantos zapelala:
Kakšno bilo mi sivlenje,
takšna naj bo moja emol.

3

51

Stoji mi stoji lepo pole-
na poli stoji beli grad.

Po gradi gra se uči jonsrava -
prelepa mlada jonsrava;

Prosto njoj na u poviči
gospod - gospod lep no mlad.

Čuo pobira bele listke
no briče črne okre.

Prosto njoj na u poviči
gospod - gospod lep no mlad:

Kaj pa ji Tebi mlada jonsrava,
prelepa mlada jonsrava,

Kaj pobiraš bele listke,
no si briče črne okre?

Kaj neki bilo, kaj mi neki bilo;
Kaj lubi mi na vojski je.

Na udem let mi je odlog da,
udem let ji že preminolo —

Sedem let ji že preminolo,
al lubega že ne nazaj. —

Nikaj nikaj mlada jonsrava,
češ ti mene al pa drugega? —

Tumi mene al pa drugega,
ne čakaj ti na podtega. —

Nicem Tebe' neli drugega,
meni ji ža že prvega.

Pogley, pogley li, mlada joprava,
prelepa mlada joprava,
Kaj ja mam to na pravoj ruki,
jaz pa mam galdi poslednji,
Kpi si mi ga luba, dala,
da wa oba ke zavokom ūla.

3

107

~~S~~ Čádo na groblju majčinom.

Pa kaj to more biki
kaj quali nemorem jaž,
kaj tak dongo precujim
malo dete jošakij.

Jaz sjutra rano stanem,
ghem na bratij žegnani,
tam druga nič ne vidim -
hak grobe vre prekopane.

Jaz pa druga nič ne vidim
hak grobe vre prekopane,
no cujim sina malega
hak audi ci matere.

Kde so mati, vaše poslji
kaj em ci jih vživa ne
Kaj em ci jih jaž ne vživa,
neki ci jih vec ne leom?

Naj me, naj me, mojo dete,
mojo dete malo eš!
pusti mene tu ležati,
v črnoj zemli pochneti.

Pusti mene tu ležati
v črnoj zemli pochneti:
to do meli drobni črve -
drobni črve hranico.

Jaz nemorem ti vec vstati,
neti te nadajati;
Jaz em te Bogi gročila
no dobrim prijatelom.

ki njo noseč celo nje omo zgine,-
na teme, zvezdni venec vseh kreposti
ki od Boga nadahnjen z njega sine:...
tud' ona je dar zplela, al kak v prošli
si suknji če pred blesk, ki Te objima-
knesa z Jeruzalema, Beča, Rima!

Ali edna zvezda bolj in bolj rasviki
z oanca, no zvezda ta' se milost klica,
ta vabi milooka k Tebi priti;
no berž Slovenka blaženega lica
k prestolji zlatem z vencom hisi,
ki v njem nje kraja vsaka je ovčelica:
No kider sestričic venci na podnožji
šlajši, ta' še svojega položi.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Víerna ljubezen.

Hodno, ludje, vni k večerji,
po večerji hodno spak.

Vsi to drugi žli k večerji,
samo mladi Jozek ne.

Ena volca poletela,
ula si na okneca,
ona mu ji tak velenja,
kaj je Micika bbezna.

Kak hudo Jozek to zaruje,
on od straha zablezi,
lepo belo se opravi
no oclide k Miciki.

Kak on hudo v hižo stoji;
ona mestova že leži;
tudi on na tla opadne
no tam mestov oblezji.

Njega co mi pokopali
proti sončnem zahodi;
njegova co mi pokopali
proti sončnemu zahodi.

Z njigovega groba je izrasla
lepa roža gastroža;
z njenega pa je groba izrasla
lepa bela celija.

Ondrej pro sta velkí zraků
sraven běle cirkve gor,
tam pastare ořepile,
no rastle v celo' nebo'.

125.

~~15~~

Sribar Dornacki,

Stoji mi stoji polje,
polje črnočko;

Na polji pa mi stoji
lepi Beli grad.

Po gradi pa se veče
mlada žonjavica,
proti njoj pa se persice
Sribar Dornacki:

Dobro utro! Žim bog daj,
mlada žonjavica! —

Lepo Žim zahvalim,
Sribar Dornacki:

Vi bote Žu ostali,
pri meni te spahi. —
Jaz nemim tu ostali,
bi priša beli den. —

O, mikaj mikaj Sribar,
Sribar Dornacki!

Jaz mam tri prepolinček
ki lepo pojijo.

Eden mi popovlje
da se mracisi če;
drugi mi popovlje
radno o polnou;

Treći mi popovlje;
da se zoriki če. —

Onečda sta zaspala
je priša beli den.

Aji joje jónfrava!

z grada ja nesmem. —

Nikaj nikaj ūribar —

ūribar Dornacki.

Ja je eno inkijo mam,
gospod za njo neč,
lepom u njih opravila
kak mlađo jónfravo.

Tavan bom u njih poslala.
za pravos Vlaškinjo...

On pa najde ženkinje
počinčko žinkajo.

Le žinkajte, le žinkajte,
oblik ře je rovnata, —
Zdignite u jónfrava
vašo inkijo gor.

Zdignite u inkijo gor,
kaj imje ne grovite. —

Jar bi u zdignula inkijo gor,
ja spoder hlače mam;

Jam li u čudno zdele,
kaj jar spoder hlače mam.

Jar pa Vam spoder hlače
sem prava Vlaškinja ^{mam}.

Ta kaj je to za jónfrava,
kaj tak bele roke ma —
kaj tak bele roke ma
kak ūribar Dornacki?

Lekko jar tak bele roke mam
sem cesta njegova;

Jar sem nedoj tu ostala,
per kuharci sem spala.

~~X~~ Elegia I. 22

Prekmurska.

(Stevan Soldatic živi iz Sopronike slov.
+ Ferenc Novak)

Cerka je molila Božja
na materinom grobiscu:

Rante-da mati vi gori,
ka si nam oča oženo!

Oča se nam oča oženo,
Lagojo mater projelo -
Lagojo mater projelo,
nas deco zecila obouřo -

Nas deco zecila obouřo,
gda je tui mater zaroučo -
Gda je tui mater zaroučo,
nam je nevolo odšoučo.

Zalostna deca žalostna!
Kteroz u daje macika!

Nam u ji dala macika,
vso nam nevolo načinja.

Vso nam nevolo načinja,
vojže čimere občinja.

Kräh nam li' pečē s pepela,
Jesi nam kůha z čemora.
Jesi je naše čemor ždaj,
juti pa žvipleno takaj.
Genke se malí v groabi vi'
žda se vam deca dreseli!
Žda se vam deca dreseli
stank - da malí z grouba vi'!

3

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

~~Sestra i bratec.~~

Jel u Jela plakno namočila? —
 Ne sem neti do vodice prišla.
 Gledala com čudo preveliko. —
 Kaj za čudo, črka prelubljena? —
 Mura. Drava vodi vkljup skokuse.
 Mura nosi dravje no kamenje;
 Drava nosi okovane Žajke
 Vlajki sedi bratec no cestrica;
 Bratec reže, cestrica pa čivle.
 Sestra bratca z iglicoj bodicne;
 Gledaj bratec kak gradje gorijo. —
 Naj gorijo, naj le vti zgorijo!

84. 3

DRŽ. BIBLIOTEKA v Ljubljani.

ebs. 481.

Ova pisan ješt u Slovom među narodima u Šajević dlošku, "kakovim prigoda neznam. Ja ju slutah pěvati kod svoga vraka, gde ju pěvate prežje Alica Lekovica i Neža Toljarsca. Nekoliko vremena prie ju čitah u Uškovih obragocenih knjigah. Ova pisan opet svđova žalika nemanjna raslika vlada među pročitancima i literatima, te da jedi pusti se uzajemno narodnički pisanici ljuži i međusobno razumjuva. Ja sam ce to tam pomoću zimu doffor obaveštio, da na Šajevići Slovu dolnja narčija savim rasumi. Ja najmre čitah one vilovi se dae narodne davorije o Kraljevici Harku, ito jih skupio bi Vuk, našim prostom hăadem, i mikolici slučati liji me rasumire, te na moji velenje mi opet svđo sam čitao mi počeo vedati. To ce rasume, da ne mogu Nazuravovićev pěsničkim osim, Venado viva pereapiti, a to mi je još krio nego namisti, koje daleko izvan obveznih pravljah leže staje. Jstanovali naši gornji nikoje naše gornjilički akademici včin i sude, da je Gornjo narčiji dolnjog kao nebo do pakla odaljeno, te da se dake ne možeta nikada složiti. — Na svaki ovak vranputice primetnom iz parove knjige Uškovih rasčlanih narodnih pisanak záčeta pisan, koju ju pěva Sarblynska, neka ce rasvidi raslika i promina, koju je pisan prizela na svom putovanju.

Od Lepse lida.

Lepsa lida je pri morji stala,
 Tam na prodi si pletnice prala
 Čon zamorec po rivim morji pride
 Barko vslavi, prasa lepe lide:
 Zafaj, lida, ni si tak rudeca —
 Ni si tak rudeca, ni kreveteca,
 Kakej jive leta bila? —

Lepa lida je odgovorila:
 Kak bi bla rudeca in cočica,
 Ker zavela mene je nesreča;
 Oh doma bolno je moje deše,
 Poslušala sem neumne svete;
 Omogoila sem se, starca vjela,
 Malo kdaj otroka sem vesela;
 Bolno deše cel dan projokuje,
 Celo dolgo noč mož prekašuje.
 Čon zamorec ji reče ino pravi,
 Če doma jin dobro m. žejavi
 Se cez moje vzdignejo, h' s mano
 Popi vrcho li ozdravil rano.
 Kaj si pravim, po te, kila zala,
 Je kraljica Spanjika me poslala,
 Ti dojiti mladiga kraljica —
 Sinka njenga mladga cesarica.
 Pa dojila boj ino zibala,
 Testvala mu postlju postihala,
 De saspi, mu lepe pesmi pela,
 Hujja dela tam nebos imela.
 Barko lepa lida je stopila;
 Kl ko da od kraja odtegnila,
 Ko je barko že po morji tekla,
 Se zjokala lida je in rekla:
 Oh, otroka vboga, kaj sim krola!
 Oh, komu sim jist doma pustila —
 Dele moje sinka naboglen'ga,
 Moza mojga, z letmi oblozen'ga!
 Ko portakle so ble tri nedelje,
 Jo k kraljici čon zamorec pospelji.
 Zgodej lepa lida je ustala
 Tam po okni sonce ji čakala.
 Potolazit žalost nezrečeno,
 Popravala sonceji rameno:
 Sonci, žarki sonca, vi poveti,
 Kaj moj sink delo — bolno deše?
 Kaj bi delal zdaj svoj sink mal?

Vira vecco levi so držali;
 In Tvoj stari mož je cel odhise,
 Se po morji voz, Lebe iče
 Tebe iče in te grozno joka
 Od božičnosti jemu crce poká. —

91

91
Po na večer pride luna bleia,
Lepa Vida spet pri okni gleda,
De b'ri crno žalok ohladila,
Bledo luno je ogovorila:
Luna! zastki lune! vi poveti,
Kaj moj sinek dela, bolno deke?
Kaj bi delal zdaj loj sinek malic?
Dan so vlogo coto zakopali,
Jno oca loj je učod hice,
Se po morje vozi, tebe iše—
Tebe iše, te tabe joka,
Od britkosti njemu sice poka."

Vida lepa se razjoka huje,
Kt nji kraljica pride, njo izvaruje.
Kaj se tabi, Vida je zgodila,
De tak ulno joces, in tak milo?
Te kraljica rekla Vida zala:
Kak bi sirola vlogo ne jokala!
Ko poi okni zlato um posodo
Pomivala, mi je pada v vodo,
Je iz okna pada mi visoc'ga
Kupica zlata v dno morja globoc'ga;
Jo tolazi, reči ji kraljica:
Tenjaz jokat in močiti hea!
Drugo kupico zlato bom kupila,
Te pri kralji bom izgovorila;
Te kraljica oloji mogga sinffa,
De ti mine Tvoja bolečina.—

Res kraljica kupca je kupila,
Res poi kralji jo je zgovorila;
Vida vrak dan je pri oknu stala,
Se po cinku, oču, mož' jokala.

Državne Zbirke
ZB je dñ III. 1832.
ct. 94-97.

~~S~~ Ballada.

I. 25

Pomina.

Stoji, stoji tam lipica,
Pod lipo hladna čenčica,
Pod lipo mize kamnata,
Na štiri vogle rezana.

Stolov dvanaest okrog stoji,
Na njih sede fantje mladi.

Vsek ima svojo kupico,
Vsek ima svojo žubico,
Naliva vince si sladko,
Veselo ga popiva z njo.

Se preleti kje tica
Predrobnata tica ūinkoočka,
Usede se na lipico,
Zapoje tako pesmico:

"Devicice! noričice!"

"Če fantam vce verjamete!"

"Zvezes obeta jorstan zlat,"

"Zvezes obeta beli grad;

"Ač si utrej črne kajže mi."

"Laznički, oj se fantje vi!"

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

O, tiko, tiko, tica,
prednlobna tica Žinkovka!
Fantiči bomo vječi te,
Poputjili si perje vec. —
Če perje mi populite,
Življenja mi ne vzamejo
Mi perjice epes zrastlo bo;
Uzeleno poletim gorò,
In tamkaj bom presečala,
In u zelen travnik gledala.
Libale boličice, cinčice,
Neporocene matere!
Dojile boličice vec,
Dojile poegrenke solze.
To divišou ki ga vec nabo,
Če vam ga fantje vzamejo.
Verjetno droužga jim nikar
Oho: Bog pomagaj, bog obvar!

3. Kranjske Zbirke,
Dob III. 1832
st. 104-106.

S / Tri ružice.

(Od Perica iz Liske Gorice.)

Stoje, stoje ravnog polja,
na ravnem polju rožce tri).

Ta prva rožca je leša
preluba romena pšenica).

Ter však gub' maš ijo nucajo
za gubo sveto hostijo).

Ta druga rožca je leša
preluba vinska trlica).

Ter však gub' maš ijo nucajo
za gubo sveto restno kri).

Ta tretja guba rožca je leša
preluba dvica kralja).

Ki nam rodila Jerosa -
nasga kraja nebeskih).

Ker' stvaro je nebo zemlo,
človeku daš olino, telo).

3

149.

S Nesvítan mladoženja.

Poušek lese v ogledi
po zelenoj traktici -
žinga linga, žinga ling,
čunga lunga - sljepi prouz!

Po zelenoj traktici
noter ke maloj hizici -
žinga linga itd.

K enoj staroj vdovici
ke njinoj mladoj čerkici -
žinga linga itd.

Premi da mi čerkica,
lepa mlada deklica -
žinga linga itd.

Proci nana le svati
lepi mladi poušek li.
žinga linga itd.

Poušek lese nazaj domo
po zelenemu travniku -
žinga linga itd.

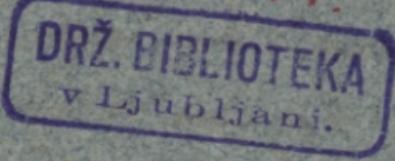
Na travniku u parla
stara cira kobila -
žinga linga itd.

Z glavicej je kinala
z rojukom je šigala -
žinga linga itd.

Kobila je prestopila
potrka je zdruznola -
žinga linga itd.

Oj nesnena kobila.
kaj si mi moža obila -
žinga linga žinga ling
čunga lunga - sljepi prouz.

Ms. 481.

Romar a pi řenja
muklo ei je vzia. /2./

Gostuvanje je bilo
v hizi na polici - /2./

V hizi na polici
nater v hrganjiti. /2./

Priča je boker rajec,
panesa koš jajec : /2./

To pa bomo jeli;
gostuvanje mo meli. /2./

Priča boker keber,
panesa koš reber : /2./

To pa bomo jeli;
gostuvanje mo meli. /2./

Priča boka bouha
panesta koš kruha : /2./

To pa bomo jeli;
gostuvanje mo meli. /2./

Priča boka čmila,
nočepo je začela : /2./

Dinam dinam daja,
dinam dinam dajaja. /2./

Romar z mukoj pleše,
muki pa se noče. /2./

Romar z mukoj pleše,
da se zemla treše. /2./

Muhka opěrala,
padara želvala. /2./

✓ Ne, ūna, pāvara!
pādari eo dragi. /3./

Vela je peraco,
vrgla mu v keblaco. /3./

Zgrabi on proleuce,
vrze joj pod kolerace. /3./

To li budi muha,
stara kurva gluha! /3./

3

15.

Romar mladoženja.

Romar se je oženil
na óno stran te gore -

Romar je mož, Romar je mož,
komar je možka glava! -

Romar je z mukoj plesa,
da se je zemela trošla -

Muha se posajila,
komara razšordila -

Popadnala je poleno,
zijoj ~~urga~~^{treša} pod koleno -

Nesrečana bodi muha,
stara kobila gluha -

(* Romar je mož itd. se piše
na male varste.

140.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

~~S~~ Dva učenika od carne
škole.

Stoji mi stoji poljice
oij polji lepo široko -
Oj Neža, Neža, Nežica
Ljubljanska lepa kelnarca.

Na polji stoji hižica
zidana ostarijica.

K Neži sta prišla študenta dva
a čene škole sta oba.

Daj nama Nežo daj nama si
piti ne jesti v ostarijici -
Pili daj vince od treh let
no jesti sladko eukrojed.

Šta spila vince od treh let,
projela sladko eukrojed.

Povij da nama Nežica
kaj va zvaj sebi dolžna oba.

Vidva mi nete dolžna mi,
le ^{mi} povejta te te tri reči -

Tri reči ta mi povedala,
ki vaj bom opitala:

Kam tote duše pridejo,
ki vino ~~na~~ vodo vlevojo. —

Tote duše pa pridejo
gi so na vike zgabljene.

Kam tiste duše pridejo,
ki matere deco vmarajo.

Piste duše li pravijo,
če so na veke zgubljene. —

Kam pa tiste duše pravijo,
ki kuma s kumom pregrinjajo?

Piste prati duše pravijo,
če so na veke zgubljene.

3

252.

Odracih carne škole življi vatojaka
predvodenju sv. sv.

S

Věrnost

I. 31

3

Stoji mi stoji lipoj polji
progi sroko,
Na poli pa mi stoji obrevec
lyja zelena.

Pod lipoj udi lubi z luboj
Vaneč s Freriboj

Nad jima pa u včica vrti
včica sejavka:

Cuj čuj, luba moja, včico,
kak i proverle:

Včica mama - taka govori,
kaj u řeniu bom.

Jar pa bom u ti oženiu
drugo lubo vzeo,
kia bo mi svilo postilala,
mud natakala. —

O keni u řeni v me bojoj,
uem nez dousko živ.

Na trojem grobi pa deprasla
trava detela;

Na travi pa bom ji ja parla
prave pirane.

On pa do mi punicali
perje piano.

Pirano perje bom ja brala
vanjskou ūvalu,

Na vanjskou pa bom ja spala
sama leto dni.

Ne veri ne veri luba moja,
kaj um pravca jar,

Ti si moja, no boj moja
zdati no na ver cas,

67

3

DRŽ. BIBLIOTEKA
V LJUBLJANI.

Ms. 481.

Matjaževa smrt.

(Kranjska)

Stoji, stoji mesto belo,
 Celje lepo in veselo,
 Veliki lipica zelena,
 Tam je poetha narejena
 Nekko pernice zrahane,
 Belo ruhe so oprane,
 In blazine in odeje
 So iz dragi lurske preje.
 Tam lež pri belim dnevi
 Kralj Matjaš bolnik kraljiv;
 Ki lepi bobnarci ji lajil,
 Dokler ga je bobnar spazil,
 Ga obodel mož eredito
 Da nebo vec zdrav morbiti.
 Vec obvezan, ves krovavi.
 Kralj Matjaš restriji prav:
 Rane mi pogled skleče,
 Al so črne al rudeče.
 Ak rudeče soji reče -
 Kdo po vracnika teče,
 De mi gronko smot odorne;
 Če so moje rane črne,
 Sestra, vec ne bo mi bolje,
 Potgi mi pro sveto olje.
 Oh do srca so skopane,
 Črne bradec, toče rane!
 Vedno, kralj, sim te svarila,
 Ni lotil se žen - pronila;
 Srčne rane žene pluje.
 Kralj Matjaš tak beseduje:
 Tako Bog daž zdravljā mini
 De bom vras ūl k lep ženi.
 Te besede ū mi zrekel,
 Pot mslaviki je potitel.
 Zazoom jo celji celim,
 Z pestimi v zvonki belim -
 Per Šemperton so zvomli.
 Bobnar bil je peti kocili.
 Mlada bobnarca ga prava:
 Kdo je umol da u razglaša
 Glas zvonov jo celji celim
 V Petrovum zvoniki belim -
 De zvonov gledico proje? -
 Nem kdo umol je, srce moje!
 Predej prisile stare leta,
 Kralj Matjaš je ūl iz veta.
 Tim progo zvonovi natu.
 Bobnarca ū tako vstran,
 Da ji žlica z roke pada.

Arobna je prava žene mlade:
Kaj t' je padla z roke žlca?
Ali je nje bil, ali sin strica?
Je molic bil zlahke troje? —

Ni molic bil zlahke moje,
Ali bil nje, ni sin bil strica;
Mi je padla z roke žlca,
Ker so skupaj se učila,
Tno v cerkev skup hodila.

Zobnaju se jesa vrame,
Uroke ojster nož uzame,
In zabode svojo ženo —
Svojo ženo nepošteno.

Ko je ženo svojo omoril,
Tako k klapecu je govoril:
Hitro, hitro, klapec zvesti!
Zah' ne smem ostati v mestu,
Obsedaj bož dva konjiča,
Tako hitra so dva vtica —
Enga za te, enga za me,
Vrzi tobico čez rame
In leživa pri li priči,
Da me nedobijo briči. —

Klapce pravi in reče:
To mi v glavo iti neče,
Bezat z doma zavolj žene —
Zavolj žene nepoštene.

iz "Kranjske Zbirke",
dec III. 1832 str. 98-101.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Somnješka.

Nen glava boli
za mojo lepo lice.

U vozo si me džali
nikdar ne žnje pelala -

Vater v globoko vožo,
vater v hudo temnico.

Bog me reši nevole -
ste globoke voze!

Jaz ne vidim sonca -
sonca rómenega,
ja ne vidim meseca
meseca mohlega. -

Povej da meni, stica,
kam ci vinka džala? -

Nerem ga rođila,
neki sanosila. -

Povej da meni, stica,
kam ci vinka skrila? -

Pod rago sem ga džata,
s prekom počipala. -

Povej da meni, stica,
kde je loj sinek krčen? -

Pri potoki Jordani,
tam per vodem Ivani. -

Tista bistra voda
bila jemu bolra,
moja desna róka
bila jemu grjenka smot.

O ti preslavko vince!
dolč' ci se ti juti.⁴⁴
Nerečna moja glava,
dala n' se noriti

3 - 44

~~K~~ Kuma i snaiā.

✓ Neži ro prijekali

mladi vogledniki -

mladi vogledniki

2 devete dežele .

Ona pa si ide

ke svojoj staroj kumi

svoja staro kuma

tak lepo poguta :

Kej bi, kuma, včinila,

jil bi se ženila -

jil bi se ženila ,

al se nabi ženila ?

Luba moja draza,

če se čas ženili

cim se podvrači

kak se mar ženili .

Ta do le prepelali

v deveto deželo ,

pili otoči dali

gista no čemera .

Pisi do li dali

gista no čemera ;

ti ja si ga nagni ,

ali ga ne zpij .

Jo so prepelali

v deveto dežela ,

pili so joj dali

gista no čemera .

Ona ga magnola ,

ali ga ne zpijla

na trato ga je včila ,

trata je poschnola .

Oj nerečna kuma,
tojša stara kuma,
da le je podvutila
kuk se maš ženili.

Mela sum devet enih
vuh devet sum omorila,
lebe gra nemorem,
ti boj si ždaj meni.

3

90.

Padevsa.

Stoji mi stoji pogice -
porečno pogje široko;
Na polji stoji lipica -
porečna lipa zelenia;
Pod lipoj stoji jasiva -
lepa jasena globoka.

V jaseni se kopljci deklica -
prelepa mlada itnjčika.

Nimo je vlegla stezica -
porečna stezica uglašena.

Po stezi u řici najbič ~~alep~~
najbič lep - Mihalik mlav;

Oj kopljci u kopljci itnjčika,
namo ne zakopljci života!

Ta bak bi ga ja zakopala
ki Tebi sem ga obecala -
Ki Tebi sem ga obecala,
Mariji pa sem ga zaročila.

Podaj da mi itnjčiku belo roko,
naj ti vzemem od Tebe slovo.

Mihalik potegne svetli meč,
itnjčiki odiska roko proč.

Mihalik obriše svetli meč;
Teži pa nebōs meni guba ~~več~~.

Nicij so mene vložili
fare ſuſja svetega,
premočno so me zvezali,
na kola me načozili.

Daleč so me pelali,
daleč na pole īuroko;
tam pa so me z kol ozeli,
v temno vozo me džali.

V temno vozo me džali:
v vozo temno, globoko;
kem me bog te ne vole,
no te voze globoke.

Ne vidim ja belega meseca,
ne zvezdje ne sonca nenege.
Z temne voze so me vzeli
na kola me načozili.

No so mene odpelali
daleč na pole Grivničko.
Tam so mene z kol ozeli,
no me na stol poſadili.

Tam bilo je mnogo luslova,
ki so gledal me pričli;
ko so gledal me pričli,
no moji grivki smoti.

Zdaj vzemke si od mene pelo,
kaj te lepič živeli;
kaj te lepič živeli,
kak cam živca jas ciromak.

skříňk od mene gnehe bere
fragman pra mi činjak tére,
tam pra bom namilo viciā
kak po noči tak po dne.

Ode lepe bele snake
toť dō moje srdce,
okol mene dō' rletavale,
lasi mi razččavale).

Toti črni kavrani
dō' moji lubi anjelci,
herc' boclo' mi raznášali
po lepem zeleném borooji.

Nay raznášjo, če raznášajo,
Progle dobro dluž daj!
Prog nam veem vklup počida
• leps preveleči neberki raj!

3 165.

Marko i Turci.

*Stoji na poli beli grad,
po gradi iprodviga Marko mlad.*

*On pa ma eno testrica,
za cujo luba kuharco.*

*Turčini se perjahali
dal s bojico se zeskakali.*

*Testrica pa njim prošla,
belo roko podavala,*

*Jim piti jesti novila
da u je maja majala.*

*Turčini se se nahranili
za najtingo se pituli.*

*Jaz vam ne delam rajtinge,
naj vam jo dila Marko mlad.*

*Ubo i Marko radiv v kamnici
no bravi ovito sablico.*

*Sabla dvanaest centoo mas,
jizzlatom srebrrom okovana,*

*Je z zlatom srebrrom okovana
no i kažim jizikom obzgana.*

*Cij devet Turkom glave pric
g devet Turkom noge pric.*

*Duzka. Ove junacka je princ 9. Duzko
protovornju u svoju knjigu. Svetne
pame. Nam ne bi moguce dovaritak
ove pame cunio.*

(Prelog iz Hrvaške) 99.

Ms. 481.

~~K~~ / ~~Tallada~~

II. mladonec Marko.

Stoji stoji en skalen grad
en skalen grad tega Marko mlad.

Po poli Turki jahajo
po mladem Marki barajo.

Oj hajla hajla Lenica,
Jel Ti Marko mas doma.

Le ne uceraj, ze ne gnes,
ze ne celi teden ves.

Oj hajla hajla Lenica!
Pernesi pusti jesti gor.

Pernesi jesti Lenica,

Kaj se se miza zvujgnola.

Pernesi jesti Lenica,

Kaj se je miza zvujgnola.

Turki so jeli no pili,

ki so se oprijanili.

Za co se oprijanili:

za rajstnico se progoviali.

Jaz pa ne vem rajstnige delat,
naj tam jo dela Marko mlad,
ki ji v vobli Kamerca.

Marko ji v vobli Kamerca

no budi si svetlo sabbis.

211

Z žutim je medom medana,
no z kajim je giftom giftana,
na Turke je zapominjena.

Marko je priša fort domo,
no z njimi je dela vajštingo.

Dvanajstim je vrogā glave proč
trinajstki še je pod mizo krič.

On ga ga lepo je prosil:
Pusti li mene živega
ož živega nož zdravega.

Ce te pustim jaž živega,
te ne pustim te zdravega: //

Odeškam li pravo roko,
Odlomim li levo nogo; //

Na konjicu te posadim,
ki jha boj pod Beli grad,
no pravja kaj je Marko mlad.

3. Žanjski kuršec.

MS. 481.

Devita:
(Ljubovci)

Moj ljubi u je i vadić,
daleč je odista:
Onaj li le odiele
kam mi vi ne zna.

Moj ljubi u je oženica,
nemško čer u je ožena:
Onaj ti njo le vzeme,
taj je nude dugo međa.

Dva sjeđna je ne pročeklo,
ljubi svetinja,
o vojoj pravatelju kumoci
na vojoj beloj posteljici.

Dajte mi dajte črno lito
drobno pero bel papir,
naj pismo u napisam
svjeće lepe cajlinec.

Kak hitro bom napisala,
tak hitro bom poslala
k vojoj prvoj ljubici
na malom Vrataru.

Ljuba je pismo brala,
noćno se naimejala, —
pismo je prebrala,
nećo u nazgala.

Svećo je nazgala
na ljubega srećno smrš,
svećo je držala
na ljubega srećno smrš.

Tak nay 'bo' osem gizavcom
Tak je moj žubi bia?
ki meni je zagurka?
no u Vremkinjo oze.

205.

}

Ms. 481.

Ban Lucipeter.

Rase rase vinska nozga -
nozga zelena,
na njoj rase slavko vince -
vince romeno.

Njega toči kromarica -
mlada katicia,
njega piše Lucipeter
Varadinski ban:

Uzemi da me, kromarica,
mlada katicia,
ja ti dam tri sto dokati
vran-konjiča dva.

Jaz li dam tri sto dokati
vran-konjiča dva,
zlatom eta obvezovana,
srebrrom obkovanā. —

Necim sebe, Lucipeter,
Varadinski ban!
Ahej u si tri sto dokati
no vran-konjiča dva.

3 154.

S Prigoda

Nadz̄ u opravljajo v foringo,
vinci do v Gradič pelali.

Majšček je priscâ ga robace -
za tenke no bele robace.

Vse so mu ūeli tenkih drah,
ali so mu bele dali.

Oniva sta se z domi odpravila,
nereca se za njima popačila -
Nereca se za njima popačila,
na Gradičem poji živva pročakala.

Vage so majščeka pograbile,
no ga pod kola zahitile -

Pod kola so ga zahitile,
~~kota~~ nuk glavo združnole.

Oča so u oglednoli,
premočno so u prestrâili:

Majšček, Majšček, habjemi un,
al bi ti ūia po padara? -

Al bi ti ūia po padara,
al pa bi ti ūia po münka.

Pj oča, oča, habi oča moj!
ne treba meni padata -

Ne treba meni padara,
~~ne~~ treba meni meinika -

Samrog de meni meinik moj,
olivica klerja padar moj.

Omiso' ga spod kol zdignoh,
na kola ga naložih,
ino so ga odpelali
do velke demonike cirkvice.

Oča so domo perforali,
kak je išda Matjaček zna,
v doovišči z bicom pročili,
kak je išda Matjaček zna.

Minkica je pobogala,
Matjačkova ustrica:

Oj oča, oča, gubi oča moj!
Kde star našnji pastili Matjačka.
Če meni ne verjel na kola poglej:

V Oršinskoj veri je rojeni
v Lotmerni je krčeni -
v Lotmerni je krčeni,
per metož demoniki zakopani.

12.
33.

3

Jač pa bom te ozemlja,
vojo ljubo kom si vzea.

Rodovina mi zabranjuje,
kaj ti je le nboi vzea.

Ona mi od bogati pravi:
meni je za bogato ne.

Pa, vam, ban, si njo vzea,
vam, nehom več dongo živ.

Ahi tijedon je ne mine,
ljubi močno zbesijoža:

Hodi da Ti žena k meni,
nekaj bi Ti povedal rado.

Joh mi po pravo ljubo,
ki sum njo navajeni. —

Žena pa ce vkratj obne,
no se močno razrodi.

Ljuba ni je srca dala,
no je taki k njemu šla.

Zvunah per odivrah je postala,
nisi druga ji čula ne —

Nic druga je čula ne
kak milo zdravljavanje.

Ona hitro v hro stopi,
ljubi je mošev v posledji ...

Oh nemila Ti ljubezen,
nikdar dobro ne storis.

3. 186.

Ms. 481.

*Samo gubav včenice něk
ne propadne.*

*Vlčia lepo pojí
dol pod belim gradom.
To ne pojí vlčia,
to je mladij janak.*

*To je ^{mladij} janak pojí
ki na vojno pojde
ki si slovo jemle
od kugega oči:*

*I bogom, labi oča,
jur na vojno pojdem!
Le pojdi le pojdi le pojdi,
pa nikdar več ore dojdi.*

*Vlčia lepo pojí
dol pod belim gradom;
to ne pojí vlčia,
to je mladij janak.*

*To je mladij janak
ki na vojno pojde,
ki si slovo jemle
od kuge matere;*

*I bogom, luba mati,
pa na vojno pojdem!
Le pojdi, le pojdi, le pojdi,
pa nikdar več ne dojdi.*

*Vlčia lepo pojí
dol pod belim gradom:
to ne pojí vlčia,
to je mladij janak,*

*To je mladij janak
ki na vojno pojde,*

ki si slovo jemle
od lubegega bratca:

I bogom, luba bratce!
jaš na vojno pojdem.
Le pojdi, le pojdi, le pojdi,
ja niktas več ne dojdi;

Ulica lepo pojde
dol pod belim gradom:
to ne pojde ulica,
to ji mladijonak.

To je mladijonak
ki na vojno pojde,
ki si slovo jemle
od lube kistrice.

I bogom, luba ustraiga,
jaš na vojno pojdem.
Le pojdi, le pojdi, le pojdi,
ja niktas več ne dojdi;

Ulica lepo pojde
dol pod belim gradom:
to ne pojde ulica
to ji mladijonak.

To je mladijonak
ki na vojno pojde,
ki si slovo jemle
od prekrage lube.

I bogom, luba draga,
jaš na vojno pojdem.
Le pojdi, le pojdi, le pojdi,
ja ~~zai~~ skoro nezaj dojdi.

Pastir i pastrica.

Stari oča, stara mati
greta skupra spal,
jaz pa v bogi stvarek mladi
nemam ili kam.

Sond pa mā lepo črko.
ratajte mi jo! —
Stari oče lubo mebi,
naj jo rata sam.

Mlavi junak rano stane
se lepo opravi,
no gne k sosedu pred okna —
pred grednjim okneca:

Dobro utro, cosed dragi,
dajte da mi čar! —
Kog li plati, junak mlavi,
jaz se ne poznam! —

Kaj me neli li poznala,
venu sva psala ukups —
dva konjica dva volica
pred orahoma.

Jaz am igra u drobno žveglo
Tebi na radost,
Tebija co rasle nadra
vre na rahoma.

Bog mi daj le vcelo noc
+ kaj bon jaka celo noc
cer tri gore, cer tri dole
cer tri zeleni travnik.

Prosi beloj Lublanici
pred moji lube kamico.
Konjic je milo zhrnjeta,
luba z kamco perberala.

Oj joj joj, kaj je to za glas?
To je lubiga konjicov glas.
Vela ga za vrndo vrebno,
pelala v italico zidano.

Zobati mu dala je
lepi žonke pšeničnice.
pri dala mu mrsle vodice
z lepi kovane vedrice.

Vela lubiga za belo roko,
pelala v kamco malano,
na stolček ga je postavila
na stolček lepi svilnati.

Za jeli mu je počela
lepih poklikh prgačic,
za jeli mu je postavila
sladkega romenega vinčeca.

Onedva na sta posluvala
z lepoj prebeloj posteljici.

Konjic je namilo zhrnjeta,
lubi od lube slovo jem.

Srečno ostani, lubica,
meni je že čas vandrati
čez tri gori čez tri dolje
čez tri zelene travnike.

Ostani že, lubi, pri meni
v mojoj pravilni kamoci;
Dokic bo si pri meni spad,
bo Tvoj konjic pšeničko bra.

Z 31.

Lubi konjicā ~~jač~~ komi-
konjicā ērnegā.

Konjicā pa bo jaha
v deveto dželo.

Konjicā pa perjata
v deveto dželo.

Pred lubičinoj kamricoj
konjicā milo zbrzeta?

Lubaca ji perbižala
konjita perjela
za svetno ruzdo.

Konjicā je pelala
v šatlico zidano.

Zobat mu je dala
eno malo ovčka;

Pili mu je nalyala
vodno mozle vodice.

Lubica je perjela
za belo roko,

Jno ga pelala
v kamrico prisano.

U kamro mu je postlala
lepo belo postelo ---

Cuj cuj lubičamoja.

I kak si dekli pojejo,
ki po travo idejo. —

Nikaj nikaj, lubi moj,
ostani ū pri merki!

Dekli si pojejo
da posodvo umišljajo. —

Čuj čuj moja lubica,
kak si klapiči ſučkajo
ki konjice čujejo. —

Nikaj nikaj, lubi moj,
ostani ī pri meni!

Klapci lepo ſučkajo,
da konjicom prolagajo. —

Čuj čuj, lubi moja lubica,
kak petelinici pojijo, ^{XII}
venda bo že beli den. —

Nikaj nikaj, lubi moj,
ostani ī pri meni.

Petelinici pojijo,
da si lubi rovojo. —

Gly gly kozokno lubica,
priča je že belide zorjica! —

Gly nikaj nikaj, lubi moj,
to ti je ne ~~belide~~ zorjica,
to je le mesečina! —

Čuj čuj, moja lubica,
konjic mi je zahrozila! —

Srečno srečno ostani ti,
zdaj je čas mi vandrati.

3 45

~~3~~ Pri gibovce T. 47

✓ Lublanih mam tri smicike,
vre tri so moji lubice —
Lalala la la lala la
la lala lala la! *

Vre tri so jake mlade,
vre tri so meni rade *

Vsem trem sem kupna senjem ly
vsem trem sem kupna robice,

Vsem trem sem kupna robice,
ki vsaki druge farbe je —

Prvaj sem kupna belega
a mojega srca lublenega;

Drugej sem kupna rdečega
a mojega srca gorečega.

Tretjoj sem kupna plavega
a mojega srca pravega.

Nasgi mi nazgi lalico,
da bom ci vidia lubico!

A nes mi nažgala lalico,
nabom ci vidia lubice.

Odpri mi kamro, lubica,
kak je Tebi navadna?

Z enoj rokoj odpirala
z drugoj rokoj obirjala —

Z drugoj rokoj obirjala
no mi na roki zapala.

* Ovaj odglasak imade se uz svake
barke metruki. — 159.

Ms. 481.

Bog da, Bog da' svetlo noć,
Nojmū konjiču medvedja moć.

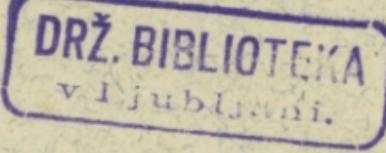
Per bo me noso celo noć
Če tri gore, až tri vode,
až tri zelene traunike
noser u to bejlo Lublancio.

A celi Lublanci lici mi
Per moji luba gorijo tri.

Kaj mi xaj tam kaj delajo?
Ahl ſpijajo ahl karajo,
Ahl sladko vince pijejo?

Ne čulejo, ne kakajo,
Ahl sladka vince pijejo
Moji luba ka smeti istrežeo.

Ms. 481.

Sapvca. ~~sajcidelnijs~~

Tesam

hm hm hm

(Naprij + Pile pje).

ta ta ta

Zena možest za takvo vodala

Pelala ga — na Petrovski cijevi

Kupila mi — pol petice platna

Vrežala mi — rubać do popka

Vrežala mi — rokave do lekta

Vrežala mi — gale do bolema

Palica - Štis tni

Šajenska đezela

od trist repac

Lepta mora Šajenska đezela

I. 49

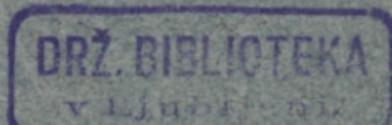
Ulička.

Jaz je bom u kupač
en parak konjicov -
en parak konjicov
no kola lepe.

U Lubljanici našlača,
na Dunaj bom pela -
na Dunaj bom pela.
no in druga kam.

Lublanški avonovje
tak lepo pojajo,
k prolopi petajo
mi lubco mojo.

Sam Bog mi jo je dač,
sam Bog mi jo je vzeč,
kak žalosten um zdaj,
tega nisce neve!

Ms. 481.

3 97.

Sloboda

(*Prikmorska.*)

*Slušit me zove
jeden mladi gospod:
Výbom bogme ťla,
gospa je čímerňa.*

*Jaz si poletím
na široko potále,
Tam se nasobam
rumene pičnice;*

*Jaz si poletím
na vuoko gospo,
Tam se nasobam
rumenoga grozaja.*

*Tam mi sa hodí
jeden mladí jajec
strojlo bi' me ráv,
raj' u jemi mejlim.*

*Eva Rázovská Lutová
ka Slovenska in Česk
muzja právela Gorijo
ikrohoga.*

Uzoritou.

Moj labi je leps
kak fajdelnov cvet.

Se lepice gledi
kak sveca gori;

Se lepice goni
kak krovija brni;

Se lepice mi gre
kak žolar itel ve.

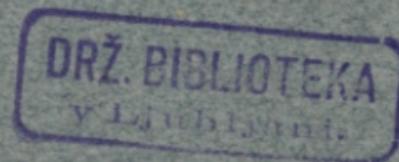
* *

Je škoda za te,
kaj bi leza na tleh;

Na mosteli pac
bi bia fleten sprajač.

3

151.

Ms. 481.

Pohi Lokačko.

Pohi je ūoko,
pole je slonigo,
nega ga čepiga
kak je Lokačko.

Po njim se ūče
moj caromni lubi;
pirani lajbeli ma,
v ūpni moj robec;

Goni klobucce ma,
za njem moj mušle.
On pa bo k meni ū
k Svetemu križi.

On pa de v knemo ū
noler k Domanjki,
jar pa bom za njim ūla
v pianoj janyki.

On de na vino da
olva svestla Salera;
on de na vino da
juri grum ga pila.

On pa de služit ū?
k beleni gradi;
jar pa bom služit ūla
k beleni gradi.

On pa de služit ū?
kaj ole torbakel;
jar pa bom služit ūla
kaj bom štonkavel.

S Melin od ljubezni.

Stoji mi stoji polje -
polje uroko,
na polji pa mi raste
drvece zeleno,

Na drveti mi je rastlo
lepo jaboko,
od zvunah je rdečo,
odano trah zeleno.

Tak glich je ljuba moja -
ljuba castana:
na lici je rdeča,
per sreči žalostna.

Na sredi njenega srca
stojita mlhica dva,
druga nič ne delata,
ljubzen meleta.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

W.F.

Lipota divočka

Pite jite - pite jite
mojega bratca konji -
hm hm - ja ja
mojega bratca konji .

Temo vodi - te mo vodi
v devoto deželo -
hm hm - ja ja
v devoto deželo .

Tam mo najšli - tam mo najšli
mojega bratca lubo -
hm hm - ja ja
mojega bratca lubo .

Kaj na glavi - kaj na glavi ?
pankelni plehtajo -
hm hm - ja ja !
pankelni plehtajo .

Ms. 481.

Kaj na nadrah - kaj na nadrah ?
iglice žvinglajo -
hm hm - ja ja !
iglice žvinglajo .

Kaj na rokah - kaj na rokah ?
ponstani ~~suslikija~~ ^{suslikija} -
hm hm - ja ja !
ponstani ~~leskajo~~ ^{leskajo} suslikija .

Kaj na nogah - kaj na nogah ?
solnici lečijo -
hm hm - ja ja !
solnici lečijo .

Kaj na hrabli - kaj na hrabli ?
ruknjica somoč -
hm hm - ja ja !
ruknjica somoč .

Někdoji ovako pěvají:

1 Minka žela - Minka žela
detelino travo -
hm hm - já já!
detelino travo

2 } Zlatim srrom - z zlatim srrom
+ belimi rokami -
hm hm - já já!
+ belimi rokami.

3 Kaj nazela - kaj nazela
vre konjicom dala -
hm hm já já
vre konjicom dala;

4 Píše jete píše jete
mojiga bratca konji -
hm hm já já
mojiga bratca konji.

5 Te te tekli - te te tekli
+ deveto díželo
hm hm já já
+ deveto díželo

6 Jam te nejšli - tunc te nejšli
mojiga bratca lubo -

7 Zonta wila zonta wila hm hm já já.
po dvori plakică mojiga bratca lubo.
hm hm já já zlatim perjom - z zlatim perjom
po dvori plakică dovrice je zmítala
hm hm já já
dovrice je zmítala.

Te počnu pěvati:

Kaj na glavi - kaj na glavi
te metou mědža napomětka
varšku i dojdni:

Kaj na nadrah - kaj nad nadrah
slidci:

Kaj na činjaki - kaj na činjaki
grole joi klepcicijo -
hm hm já já
grole joi klepcicijo.

Lodi tag Ostale varške pěvají
položnáci kakegov všem měmst a parov, pán

~~X~~ Ljuba iz Grada.

Moja ljuba je z Grada doma,
podložene čizmece ma —
Podložene čizmece ma.
Ponune žepke tolarov ma.
Sem jo proča za enega doba,
pa mi kurva nibenega ne da.
Lindraček ^{* * *} Lindraček li moj
bi mi li ūč īa po rjo necoj —
S tuojimi lepimi sanmi,
mo ūkromi črnimi konji.

III.

Ms. 481.

Ljubavca Kranjska.

Ja em si luba zbra,
kaj je Kranjica,
kaj hodi govorit,
vse je vesanica.

Sunfe ma ſtockane,
čolnji robeče,
janječico pisano,
svilnati fartoži učen.

Lepa je drobna je
koj bi jo gleda,
tak za njoj tak pred njoj,
k njoj bi in lega.

Pon piac dobro dja,
kaj si um prisra,
pole de' belviden
tak bo' odra.

Spalala, delala,
kaj va kaj mela,
hizico sidala
i njoj va živila.

Oče mam starega,
matice nemam,
lubega lepega,
vsem ga ne skrivam.

Lepa Jana.

Lepa Jana u čitala
kraj Donaja bistro vode - hm !
U Donaj vodo je gledala;
čama rebe zaglđala - hm !
Oj joji, milost božja !
kak žam denu močno lepa - hm !
Moje lepe crne oči,
ve ſonake prekanile - hm !
Vu ſonake prekanile,
ve ſonake elo' vmoile - hm !
No se Turkha harambasa
ki med njimi bonja jači - hm
Oki med vojskoj bonja jače,
no u svetloj rabilj patc - hm

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

94.

Od lube mam iši
dobro utešo dog day!
moja luba mi ji dala
moj poslan nasaj.

Moj poslan je slati
ma vdecō oko,
v njem pa je pisano
moje lube telo.

Moja luba je lypa
bogata je ne;
kaj lastni bogatvo,
kde lubavi ne.

Zdecō ma lice
na črnc oči,
pr takinem dekle
sa kratke noči.

Ma tenke rôkavce
na biele rôke,
z njimi me ji obujala
olo bilega dne.

Ma guzano janjko
na drobne noge...
Ah smenano dekle,
kaj nemara za me.

6.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

3

*Sounce mi dolj gre
merce pa gori:
lubi mi la duboj gre,
lepo si poje.*

*Kiranaki vandraj.
z Kranske džile,
micke u jočjo
Laj do' zacelle.*

*Ne jočte ne micike,
- bote ſle z manin:
ni bote subale,
mi pa mo tkali.*

*Melo postolale,
pri naš te spale,
dolajm, va ūparala,
Kaj va več mela.*

*Fijo va zidala,
v njoj va živela,
stampet va kupila,
v njem bova spala.*

*Micika lepa je
kaj bi jo gludat
nak prav njo tak za njo
h njoj bi vi lega.*

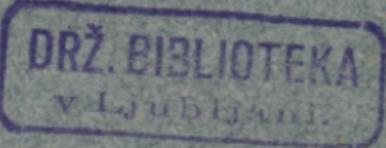
DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

3 110.

Ljuba Šekola. I. 60

Provac konja v kava,
komi de ga dava?
Mlademi Japci:
Kama de ga zjahava?
Pod Polanjičeve okna:
tam de ga postava,
Dirom, derom, Šekola,
moja ljuba prava.

Ms. 481.

3 130.

S

Srijac Radonja.

O moj sveci Radonja,
členi mene na konja,

Kajmožjaha u Gradač
kam u kupať tance.

Tancaj lancaj mi, noge,
božjo vino kak voda.

Ge' je voda tam je čav,
ge je čmila tam je med.

Ge' u pobjei tam dekle,
tam je velko viselje;

Ge' pa žene no možje,
tam je volka lepo poštovje.

Ms. 481.

75

Neradovo

Ljubovca dragog čaka.

Hodmo epat hodmo epat,
jaš pa bom budila,
dubega bom čakala
z per oknici udelala.

Ce mi glich luč ne gori,
yečam mī mesec sveti
če ne glich srce boli,
vem si morem preki.

Ce ga neve provi mrak,
moglām iši cama epat;
ce ga neve do polnoči,
souzinate do mi oči.

Ce ga neve beli den,
jokalām se ali den.

Todrij ja en fantū gre,
no ci lepo igra,
ravno tukmi pūske ma,
pak ja mi moj lubi,

~~3~~ Naj dražja ljubovca.

Nikko naj rajoči mam,

Nikko naj bolj čljam,

Nikko pre sreči napisano mam.

Nikko mam prek morja,

Bog dej da bi moja bla;

če še ne, pa je bo; moja it bo.

Če očes mi labi bit

moreš prav pridem bit,

to ti naprej povim - huda ti bom.

Včer me samudri

vujlo me ne zbutri,

mali me kregajo, - dongo zaspim

Godci mi godejo

jar pa bi platala;

skati me kregajo - platal nemem

DRŽ. BIBLIOTEKA
V LJUBLJANI.

Ms. 481.

3

26.

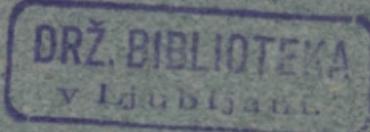
3
Sonne mi sija
za modraj goraj, : plavoj;
lubi ~~me~~ obinjd
me spravoj rokoj.

Sarca no Dravca
se stečeta okups,
al jaž no moja luba
nemoreva okups.

Povej da mi lubi
baš prisō nicoj;
maličča ta mala,
le nič u mboj.

Bom prisō, bom prisō
per tebi bom gao,
le prička mama zapri
da lajo ne bo.

18.

Ms. 481.

M. Luba moja říčka,
kaj pa namanec? —

D. Kaj pa to tebi troba
z námi. —

M. Povij da říčka,
da te lepo prosím. —

D. Grůžky. —

M. Luba moja říčka,
daj da měni eno. —

D. Kaj pa bom te domo
mula nabi. —

M. Le le říčka,
da le lepo prosím. —

D. To máš stó eno ali dvé. —

M. Luba moja říčka,
že pa boří si spala? —

D. Kaj spala to tebe tice? —
Tak bude si povídala! To průto

M. Le le říčka,
da le lepo prosím. —

D. Na říčici. —

M. Luba moja říčka,
el bi pořád k tebi spal? —

D. Okaj ti já pâ za noča mîsl
na námek pořád? —

M. Le le říčka,
da le lepo prosím. —

D. Slobodno, če got moře. —

M. Luba moja říčka
že pa leží latočka? —

D. Tam u koproví. — Hihii!

M. Le le Šiuka,
da te lepo prosim. —

D. To je mai, to! —

M. Luba moja Šiuka,
et bi te obinac.

D. Ne-nu! —

M. Le le Šiuka,
da te lepo prosim. —

D. Lut le ali, fra samo ednok. —

M. Luba moja Šiuka,
et u bi te kuina? —

D. Toga pac za koga ne! —

M. Le le Šiuka,
da te lepo prosim. —

D. Le ali le, fra prasko mij,
kaj te mi nede na cobah
poznamo. —

M. Luba moja Šiuka ito,

Z

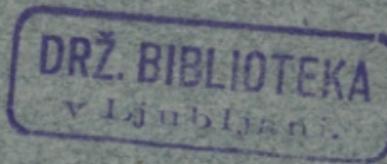
xy.

Glava me boli.

Vica je preletela
na okni pročadi;
lubecen premišljuje,
da lubi per lubojo gnu.

Če bodo' drugi fantje
te, draga, budili;
Ti pa njim tako reca;
da glava te boli'.

Skogom, skogom ti fantje,
jaš nemrem stanoli;
jaš vam nemrem stanoli
da glava mi boli'.

124

Ms. 481.

Obilarak. —

Naj lubi perčlana,
po okni prošilata,
per okni se malo skiala:
El si, luba, domna? —

Le tiso le liso.

Naj starci ne zbudis;
al stara je stata,
no tako je djala:

"Pa što je to bia,
ki me je zbudila?" —
Ali mlada je stata,
no tako je djala:

Nikaj, nikaj moja
luba gospodinja:
so macuk je bia,
ki je mürke lovia.

DRŽ. BIBLIOTEKA
V Ljubljani.

Ms. 481.

96.

Odvanje Lubovce

Jaz um u flistro dekle zbra,
vecer pa je bom pri njem spav:
Odpri mi luba, Ramrico,
naj v krila bi denem glavico.

Jaz um njoj kupa ūnfice,
~~zda~~ pa te mete ūolnjice:
Jaz pa tem raj odvandrali,
kak vojo dekle gvatati.

Jaz um njoj kupa ūolnjice,
~~zda~~ pa te mete robcice:
Jaz pa tem raj odvandrali,
kak vojo ~~gubice~~ gvatati.

Jaz um njoj kupa robcice,
~~zda~~ pa te mete ūustice:
Jaz pa tem raj odvandrali,
kak vojo dekle gvatati.

Jaz um njoj kupa ūustice,
~~zda~~ pa te mete rokavice:
Jaz pa tem raj odvandrali,
kak vojo dekle gvatati.

Jaz um njoj kupa rokavice,
~~zda~~ pa te mete pičico:
Jaz pa tem raj odvandrali,
kak vojo dekle gvatati.

Jaz um njoj kupa pičico
~~zda~~ pa te mete janjico:
Jaz pa tem raj odvandrali,
kak vojo dekle gvatati.

Jaz um njoj kupa janjico,
do nog u zvatka Gabico:
Jaz um njoj misla Lubici,
al mam na vojko oditi.

I. 69

S Post na Varbanov dan.

Naj svetega Urbana dan
bam se postiači dan.

Da bi mogla s klostra priti,
z lubož se razvedeli.

Vercini si baraćki stan,
celo leto morem upali sam.

Neki po zimni neti po leti,
nemam koga jas odeti.

Nisnečini vi nemški talje,
pustili meni moje lase,

Da nebam med blami hoda
kakši prav podbrata koza.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

3

88.

~~X~~ Gođe naj bolje greje?

Veter uga, s negom seja,
mene odeja nič ne greje. —
Mali je čarko pitala:
El bos per meni hajala?

Oj nikaj nikaj, draga mati;
žmeleno je poi vas ležati:
Kratka odeja, duga noć,
meni pa sebe celo noć.

Veter uga, s negom seja,
mene ne greji niti odeja.
Mali je čarko pitala:

El bos per oči hajala?

Oj nikaj nikaj, draga mati;
žmeleno je poi ~~ati je~~ ležati:
Kratka odeja, duga noć,
meni pa zube celo noć.

Veter uga, s negom seja,
mene odeja nič ne greje. —
Mali je čarko pitala:

El bos per vetrni hajala?

Oj nikaj nikaj, draga mati;
žmeleno per vetrni je ležati:
Kratka odeja, duga noć,
meni pa zube celo noć.

Veter uga, s negom seja,
mene odeja nič ne greje. —

Mali je čarko pitala:

El bos per brati hajala?

172 O mukaj mukaj, draga mali,
žmehos per bratka jo ležati:
Kratka odya, douga noc,
meni pa zabe celo noc

Uader veja, s megom ceja,
meni adeja nici ne greje. —
Mali je črko pitala:
El bi per lubem hajala?

Le to le to, draga mali,
lehko per lubem je ležati:
Douga odya, Kratka noc,
meni je vroče celo noc.

3. 175.

DRŽ. BIBLIOTEKA
V LJUBLJANI.

Ms. 481.

~~— i vročači no miči cog 3
i vročači no miči cog 3
— abe vročači abe vročači
i vročači abe vročači~~

~~— i vročači abe vročači
i vročači abe vročači
— abe vročači abe vročači
i vročači abe vročači~~

Naj bolji vojno.

Čerka moja, čes moža? —

Luba mali, keroga? —

Lala lala lala,

lala lala lala,

la-la lala lala la.

Mladega žnidara! —

Luba mali, nečomga! —

Lala lala lala itd.

Ali den za iglo drži

alo noč pa drodno spi. itd.

Čerka moja čes moža? —

Luba mali, keroga? — itd.

Mladega voštarica! —

alo den doček uvelročju, Luba mali nečom ga! — itd.

alo noč po smolu, Čerka moja, čes moža? —

smoli. Luba mali, keroga? — itd.

Mladega kmetica! —

Luba mali nečom ga! itd.

Ali dan dojinsada žmetno orá,

celo noč hud progondra. itd

Čerka moja, čes moža? —

Luba mali, keroga? — itd

Mladega ūribara! —

Luba mali, očem ga! itd.

Lepse bele ma roke,

ponis proune živice.

Lala lala lala

lala lala lala lala

la la lala la la la,

I. 72

~~C~~ Maða imam fiboy
neanum ga gubki.

Da bi žveglis mela,
ni igrala bi;
zday žveglis mam
pa ni igrat neznam.

Da bi brumbice mela,
ni brumbala bi;
zday brumbice mam,
pa ni brumbat neznam.

Da bi lubega mela,
ga lubila bi;
zday lubega mam,
pa ga lubit neznam.

126.

3
3
2

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

clss. 481.

I. 73

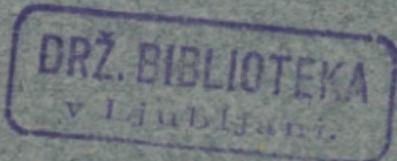
S
Plešev.

Mrkewca, mrkewca
žouto korenje,
kerja je deklica
naj uga plije'.

Anjčiku v ogradi
rožice plije',
Vidik pa mimo gre',
pa u joj staje'.

Ce um li majhena,
pa am bogata,
v zeni mam tolarov,
v ladici zlata.

Gipo mam sivano,
pravno drveno,
bamrico pisano,
postlico belo.

Ms. 481.

3. 30.

I. 74

~~Nemogućnost.~~

Nica bi rada
Jurojā dobila,
kaj da ga nide
nikdar dobila.

Dere de Nica
Jurojā dobila,
viba de gračka
gruške rodila.

Dere de Nica
Jurojā dobila,
te bode vrana
piše gralila.

Dere bo Nica
Jurojā imela,
te bode petek
mlada nedela.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

3

gi.

Oj lubte, lubte kdo ma kaj,
 jar bi lobia, pa nemam kaj:
 jar pām si v en lepi v kraj,
 tam bom lobia, tde bo kaj.

Da sem ti bia leps no vklad,
 ti sem mā deklic v rao;
 Zdaj pa sem vlogi vromak
 ni mara za me neden vrag.

Odpru mi luba, kamrivo,
 no day ti meni stan nicoj-
 oj daj ti meni stan nicoj,
 ven sem ba nekda fantlic loj.

Oj delajte deviūce
 fantom svojim prilice,
 pojšicom le zelenega
 soldatkom pa kupljenega.

Oj delajte, oj delajte
 volvukom le kupljenega
 soldatkom le kupljenega,
 al pa nikdar nibenega.

Ms. 481.

3

34

*Nima mi koga, da mu
targam ruke.*

*Lepo^{bi} mojo ravno polje
ke' moj lubi rano orje.*

*Neli ne orje neli ne pluži
ali ore temac mene razmisljuje.*

*Lepi^{vi} moji beli gradi,
ke' mi piše mili dragi.*

*Neli ne piše ne prisnuje
ali ~~stog~~ temac mene razmisljuje.*

*Lepi^{vi} moji beli dvori
ke' moj lubi i dugoj govor.*

*Neli govor i ne beseduje,
ali sploh mene razmisljuje.*

*Lepi^{vi} moji sonokost
ke' moj lubi koso brun.*

*Neli no bruni neli ne kon,
ali za menj sorci noći.*

*Lepi^{vi} moji vinoigradi
ke' mi rare vraka roža:*

*Roža roža. lepa klica,
ki jo trga vraka divica.*

*Vraka vracini dragom
jaš pa vioča zemam kon.*

DRŽ. BIBLIOTEKA
V LUBLJANI.

3

87.

Ms. 481.

*
Verojatno je stalo u ovoj iz dolnjih
krajinah načit. Stari dojavice pěmi namen
ovaog rada ovakvi: Lepa moja ~~moja~~
vinika loza
ke' mi rare
vraka roža.

✓

Peto.

I. 77

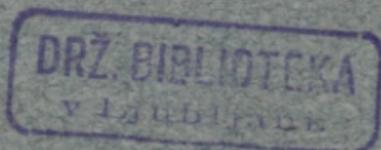
Oj buršaki pruk
ma bele noge,
on dostikral laja
ka nišči ne gše.

Ja nem ŋe nameria,
to zimo ženit,
pa kaj da u nenne
nibene dobit.

Po noći ŋe knosi
bi kero dobita;
Fra kratke so noći
ki pris njoj bi bia.

Na hoblji drvoran,
studenec doma:

Pa na-kaj to dekle
savupanje mà?

3

152.

Ms. 481.

Samočna!

I. 78

Okaj pa moj lubi dela,
kaj ga tak dugo nega?
hm hm hm hm hm hm hm
hm hm hm hm hm hm hm hm.

Jaz pa že znam dobro
kaj moj lubi dela.

Drugo lubo u ji zbra
meni pa je slovo da.

Jaz na mici ne maram,
vujtro rano stanem,

✓ To idem na polje
na polje ūroke.

Pod lipoj bom stala,
na smuk u držala.

To bi moga zlodi bit
pali morem ga dobit.

* Treći i četvrti red pjeva se
iza vrata varšta,

3 62.

Ms. 481.

I. 79

~~c. s.~~ Paosten.

Prestan mi je zlati:
če bomo ga gledat če? —
Ko pa ga je zleja? —
Zaravinski Lovacii.

XXXXX

Jaz pa mam en püngrad —
püngrad lep ogarjeni;
tam u rožo vtergam,
keri naj lepši dan.

Tam u rožo vtergam,
keri naj lepši dan;
tam u hubo zberem,
keri u meni zeti.

Hs. 481.

3

140-

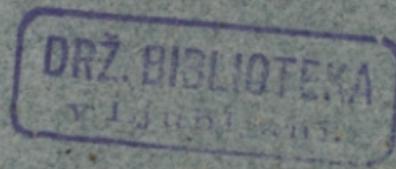
Jaz sem dnes rano stala,
no sem v cirku ůla,
pa sem najčla prostan lep
na zelenem travník.

Če pa bož me ſlo pitá;
Ko li je ti prostan da?
Jaz kom rekla clobodno:
ctož lubi mi ga ji da?

* *
Jaz pa mam en ogradič,
en ogradič selim,
v njim pa mam prosgano
tri lepe rožice.

To so ne tri deklice, rožice
al to co mi tri deklice.
Ta prva je Marjandel,
ta druga Mička.

Ta prva je Marjandel
ta druga Mička,
za tretjo imena nemam,
tretka mi je lubica.

3 122

Ms. 1181.

Pa prva je trezika,
ta druga je otrezika,
ta tretja je mica
ki je luba moja.

Pa prva počela,
ta druga ležala,
ta tretja pa mene
obinjala sploh.

Je drobnega koda
kak riva goloba,
tak tenkega gouča
kak strunja čam.

P, daj mi vahati;
jaš morem poznati;
jaš morem poznati;
jel lubiš me li?

Ne dam si vahati;
al morem poznati;
al morem poznati;
da lubim te ja.

3 158.

Ms. 481.

~~S~~ Starodavne konge.

Konjice mam kulave,
ne co za jahanje:
Jaz pa bom konjice proda,
denarje za vince bom da?

Denarje zaharja bom,
miske zapaja bom;
Mojo dekle je lepo zares,
no malo pikasto smes,

Drobno kak strunjica,
belo kak latica,
rdeco kak fajdelnos cvet;
sam bog mi ga ola ji na cvet.
Lubo manj grec morja,
Bog day dabi moja bla....
Kalo bom cizme ni sua,
malo bom juri njoi sajra?

Nočkaj sem čua jaz,
kaj bo se ozemila, glas:
Oženi se v božjo imę,
taj jaz vec ne maram za te!

38.

Ms. 481.

S

Ljubljana

Ni smo moči lubili,
klobuče pozbibili,
tam gorej pre Venečki.
notri v svetloj paomici.

Tam v enoj svetloj paomici
na rženoj slamici.

Slamica more drobna bit,
minka pa debela bit.

3 37

To mila radi.

Lubi po placi
i pranjga no gre,
loperne gruške
čampra no je.

To božen jestronik,
on ne je za mene,
to je za mojo
ubo dokle.

Nice pa nare
moči nega,
kaj moja lubka
stela doma. —

"Sibelka potač,
sinck kriči,
ona pa na progu
pelniči inar." //

3

98.

DRŽ. BIBLIOTEKA

V Ljubljani

Ms. 481.

S Odvarženje I. 84

1. Nič druga něm storiā
oženila se bóm,
prónočno verlejí
zasmrtia ga bóm. —

2. Nič druga ^{se} něm storiá
oženila se bóm,
prónočno verlejí
zasmrtila ga bóm.

3. Tak bi oženila
se v temné gore,
pa ji daleč nosili
n dolince vode.

4. Jar pám se ženila
na raveno po ~~po~~
so gladke tlezice
do mezle vode.

5. Prešmenane círe
kak one pojò,
zo me zaplale
no dekle mojo'.

6. Prešmenane círe
kak co on tenkij
zo mene verlejí
do belega dže'. 137.

Ms. 481.

(najimovska)

Suce mojo kaj tuguješ,
zakaj u tak žalostno?
On ~~da~~ ene jesi žalostno,
v noči spis neprokojno.

Vlo vsehi no ves radost
presobracas li na žalost.
Ritka ritka voda em tam teči
jos na melin prav doteči.

Ribe plove po vode,
jos u mreže u vlove.
Glij glij enne med sume seči,
i jeleni v lese skaci.

Da jos dojde pod goro
zde je streljs jajero (sic)

Dragi pak u nahajo
o kak tisko je čakali!

Da jos dojde vura ta,
da ukufs spravi draga dva,

Oti 'cakaj' u vapanje
rog je stalen v občanji,

Kaj je komu cojnot,
mene biti zgubleno.

Lata 1881. Dne
Slovenka in Šturmista
na Prekmurju.

Ms. 481.

S Pletje.

Lam' em plela-plela
luk no mak
ne me je vkania-vkania
vsakni bak.

Lam' em plela-plela
majarón
na me je vkania-vkania
en kajón.

Lam' em za prabici
skukala
letos pám zibelko pro-
pro takala.

Letos si plejem-plejem
rozmarin
v zibelki joč, joč
mali řin.

Nikojš propívají čočka
sledici doč varstv:

Lam' em vidla vidla
kox nov žid,
letos ne vidim ne vidim
kox candnau plod.

Letni so fantje zvali:
Hodi pit
letos na pravo-pravo
P*x x*x x*x.

I. 87

Zembla je briga.

Jar bi imā ili spad,
pa tem ūč pod okno stat:
Sam zacūjem prajbičiu,
Kak u lepo frčkajo.

Kak u lepo frčkajo,
v drobne žogle igrajo:
Oj joj joj enok pregoj.
da bi ū braž žene bia.

Da bi ū braž žen bia,
lepo dekle bi si zbra,
kaj bilo bi za - me
meni za pravo srca.

74

Ms. 481.

I. 88

Fluda žina.

Dore um ū najbičk bia;
um deklíč po krémah lovič;
po dnevi zapaja
po noči sprevaja
akum želi by bila.

Zdaj pa um norák stokrat
da um se oženil enkrat;
pred menoj se dene,
mi zburklami leve.
irovo mi zeljue da,

58.

Ms. 481.

S Štěta na dívčího životu.

Da sum leđik dekle bila,
pro sannih postek um hodača;
Zdaj se vlačim kak meglā,
da nikda nebi dekle bila.

Da sum leđik dekle bila,
te sum lep oblic nosila;
Zdaj ja v ūkninji mi leži,
nemaram ē me spokoj.

Zva talera bi ſela dala,
da bi mogla na urok spati;
Nevrečna budi vura, dan,
ki stopila um v zakon iten.

Štela bi si ga kupiti,
da bi mogla ga dobiti;
pre cekinoš bi dala zanj,
da dobila bi ga nazaj.

Ms. 481.

95,

Tuga.

I. 90

Moj lubi' moj dragi'
ne žaluj me takto
že givno me spravil'
v črno mater zemlo'.

Če umrla mi bos'
joškropit ske dam,
ikropile do te
moje velle souze'.

Pokopat te dam
na britof zegnan,
bom meso platić
kaplana prosia'.

Meso bom platić
gospoda prosia',
kaj do brali meso
na trojo eluo'.

DRŽ. BIBLIOTEKA
VJ. JUGOSLAVIJA

Ms. 481.

3

118.

Petavljeni včerajšek:

Pojde pojde drobne vtice
razgrinjajte mi meglici,
kaj bo sonca mi sejalo,
se mojo srce segrevalo.

Jaz pa sem si lubo zebra,
kaj njoj nikdi nega para,
sem še misla jesi njoj spad,
zclaj pa morem na vahki čat.

Jaz sem z vahke domo priča,
drugega jer lubi najča:
Z bogom z bogom, lubica
najna lubav je razrajšala.

Kerim Še vojo lubo meki
more Šibro od nje dati:
Jaz sem Šibro od nje platila,
~~pa bom lepo živela~~
Pa sem le miciko zgubila.

ili:

Pa bom lepo miciko lubila.

3

155

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

~~X~~ Novakova Čubovca.

Vlčice pojo,
oj růžice květo:
Moje ga venčaj,
nasej ga nebo.

Kam pa mi je slo?
oj kam pa mi je slo?
V bělo Ljubljance
je odmakševalo.

Tam pa mi je ma-
oj tam pa mi je ma,
Hlásce zemke
propravjeni ma.

Vlčice pojo,
oj růžice květo
nasej ga nebo.

Kam pa mi je slo?
oj kam pa mi je slo?
V bělo Ljubljance
je odmakševalo.

Tam pa mi je ma,
oj tam pa mi je ma-
žolnje zemke
propravjeni ma.

Vlčice pojo itd.

O kam pa mi je slo itd.

71

Tam pa mi je ma -
aj tam pa mi je ma -
komášlne zetíké
perpravljene ma .

Vtice pojo' itd .

Tam pa mi je slo itd .

Tam pa mi je ma -
oj tam pa mi je ma -
reklo zetíké
perpravljeno ma .

Vtice pojo' itd .

Tam pa mi je slo itd .

Tam pa mi je ma ,
oj tam pa mi je ma -
čako zetíké
perpravljeno ma .

Vtice pojo' itd .

Tam pa mi je slo itd .

Tam pa mi je ma ,
oj tam pa mi je ma -
govr nalaženi
perpravljeni ma .

Vtice pojo' itd .

Tam pa mi je slo itd .

Tam pa mi je ma -
oj tam pa mi je ma -
zabljaco nabrušeno
perpravljeno ma .

~~S~~
~~X~~

Sance

I. 93

(Kranjka.)

Sijej sijej sounce -
Sounce rumeno. -

Kakot bavm sijalo
Sem virono žalosno.

Ce zjutra zgodej pojdem,
Ne dekle kounejem;

Ce zocier pozno zajdem
Ostasirai jonkajow.

J. K. S.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Flozi hobi mlenas mlađ
Rogi očaj od mere račun.
Naj me naj me bela smrš,
jur pa tibi vinka dam.
Nikaj mkač mlenas očaj,
I ja li nacem vinka vzeš;
da Broz je mem polje posla.
čorko

I. 94

Sunce tuāi.

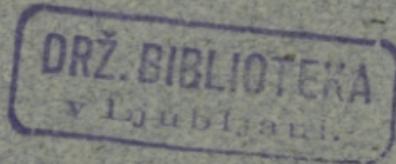
Orijaj, orijaj, sonce,
o! sonce rómeno!

Jaz nemrav li 'rijati'
od velke žalosti'.

Če rano ti prihajam,
mi dekle krogajo,
Če rano li zahajam,
pastirči jocijo.

}

168.

Ms. 481.

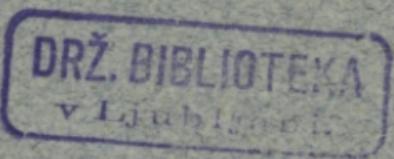
S Zginuto srce, I. 95

Kaj koli na sveti živi,
to vse rado po noči gni:
Jaz pa si jónak mlad
po noči nikak nemrem spak.

Jaz pa po noči nemrem spak,
da si nemam srčeca,
moja luba pa me obči,
jaz pa le nibenega ne.

Oh daj mi luba, svet nazaj!
Jaz nedam enca ti nazaj;
Jaz pram svet mela obči,
si pa le nibenega ne.

3. 161.

Ms. 481.

X *Pošiljanje*

Vojgradi rôžice mam
éredeče no romene,
na nemškem hubega man
je mlavi, no veseli.

~~Pislic bi mu delala~~
~~ak kak bo ^{mu} ga dala?~~
~~Pislic bi na vsemi le~~
~~ak kak bo ^{mu} ga poslala?~~

Po vodi bi ga poslala,
Voda bi ga razplavala;
Po vetrni bi ga poslala,
Vetar bi ga razpihal.

Ms. 481.

A. M.

3

Razstanak.
(Popvka)

O Slovensko, vaya se razstati,
Kh oralim moje srce vrati!
Jl'sto jostek u paxim ostalo,
uzmi ktonan i to sarca malo.
Ja odlazim, cuj sto beda ma —
"Jaz te lubim, itnjuka!"

Tako Tvojih carnačkih kitah,
U ke vetroc se razbludno hita;
Tako Tvojih dužek trčavicaši;
Krasnih licah kano dvačk ruzicah,
Tako Tvojih plasečkih ženicah —
"Jaz te lubim, itnjuka!"

Tako slavečkih Tvojih si ustanaš;
Tako struka Tvoja prem tanakna;
Tak poslanoj od Tebe klici,
Ka vej poče nego svj jezici;
Tak ljubeznih bolih razbludah —
"Jaz te lubim, itnjuka!"

O Slovensko, sad se prästas mama,
Mishi na mu, kad bus, dusio, sama,
Premda nebum Tvojih rěček slusa,
venda srce li ostane dusia:
Mogul te ne gubit? Nikada!
"Jaz te lubim, itnjuka!"

I. 97

Bog nam pomagaj

Priša je cesarski pot,
še za miso v kot -
Bog nam pomagaj.

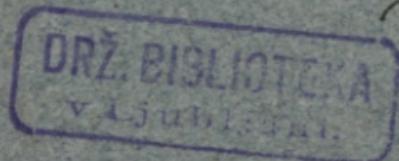
Pismo je na miso dja:
keri bo to pismo bra -
Bog nam pomagaj!

Ker i bo to pismo bra,
bo za soldata ža -
Bog nam pomagaj.

Pis je to pismo bra,
kmet de za soldaka ža -
Bog nam pomagaj!

Kranje pa je tako dja:
kmet de za soldaka ža -
Bog nam pomagaj!

Pismo je veliki vromak
da more bit soldak -
Bog nam pomagaj!

Ms. 481.

39.

Stoji mi troji polje
polje široko
na poli stoji drevec
lipsa zelena.

Lepa je zelena,
ne lepša ovči -
lepo nam prečesta,
ne lepši nam diti.

Pod lipicaj zelenoj
princ Johan sedi,
lepo u namilo
svoje fante gledi:

Secerajte, secerajte,
fantje moji,
kaj bomo si branili
dežele tri.

Ni bomo si branili
dežele tri -
Vogrska na Nemško
na Slovensko zemlo.

Vogrska je lepa
no Nemška je lepa,
al Nemška je lepša,
naša Slovenska.

21.

2

Ms. 481.

Svēcena

I. 99

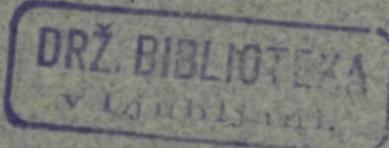
- 1 Oj svica je preletela
z deželi boganske,
prelepo je zapela
od klara prenichoga.
- 2 Oraj pa nam on pomeni? -
Je telo Ježoša,
per vsakinoj vodoj meš
k nebesam zdignjeno.
- 3 Oj svica je preletela
z deželi Šajarske,
prelepo je zapela
od vinca slavkega.
- 4 Oraj pa ono pomeni? -
Je kroca Ježoša
ki per vsakinoj vodoj meš
~~z vino~~ ^{v krioco}, je temenjeno.

* * *

3

214.

- o Oj primi bratce korož
no slavko vinca spij,
s pravoj rokoj jo primi,
na crce si ga olij.

Ms. 481.

3

*S*lica verela,

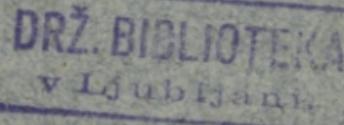
Lica lepo poje,
pod nebom leti:
kaj nebi ci pela,
v božjih roki živi.

Bog oča, Bog sin pa
na nebi sedi;
na zemlo zaledava,
tak človek živi.

Če lepše bož živca,
če lepše bož umira,
če bo ti sin božji
raj nebaški odprá.

Le primo, le jemo
v imeni Roga,
v imeni oče lina
no svetega duha.

Jas pa tam napijem
leps vereli glas:
Hoči Jezoš, Maryja,
na veke pes nas.

Ms. 481.

3

162.

(2.)

O Tvoj oca, Tvoja mati,
ki sta Tebe ar corila,
nesta spala jerekrat
ra Tebe sta skrbela.

Troy kak mati ji zapala,
Tebe je nadajala,
ino da je gori stala
i vurkni te napajala.

Mocno vsele te gubile,
kruh je Tebi spravila,
jeki vcekral ukraj pustila,
skrbno Tebe varvala.

Malega te je redila,
i radostjoj te gledala,
skrbno nekokrat povila,
na noge postavila.

Oh kak bricko zdaj zdihaea
mati Tvoja, oca Tvoj,
njihovo lice v rozah plava,
da pomoci nemajo.

Kak kriijo: Luba deca.
molke ti za nas Boga,
da va myja skoro vidla
i lice najhega Jezusa.

Ce ta mantra Vas ne gene
kaj tam itarci tripijo,
naj Vas Jezus Kristos gene,
za pet ran Vas protipo.

I. 102
 Gde Jezus boravi? (Drag. Šampel.)

Smo slavko vince jih
 no se zapojili;
 pa kadaš smo zapali,
 je Jezos mejmo ža.

Pa kde mo ga iskali?
 Per prajbih ledicnih.
 Pa malo takih prajbov,
 ki Jezos je per njih.

Pa kde mo ga iskali?
 per dekkah ledicnih?
 Pa malo takih dekli,
 ki Jezos je per njih.

Pa kde mo ga iskali?
 Per móżek zakonitih?
 Pa malo takih mózg,
 ki Jezos je per njih.

Pa kde mo ga iskali?
 Per ženah zakonitih?
 Pa malo takih žen jí,
 ki Jezos je per njih.

Pa kde mo ga iskali?
 Per deci majcni?
 Pa tam jí gočno Jezos,
 tam mo ga najti mi.

S Pařnost života.

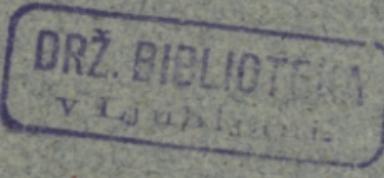
(Urbnjač?)

Rozé lepo vstaje,
po zeleném travníku,
ne něbena ne povene
vrátkýma nosnata stojí.

Rosce pride, pokoci,
sionce pride, potenci,
bez mra, bez milosti
veter pride, raznoči.

Tak si rávno člověk, Ti,
kak kaplička na vejici,
malo veter raskladí,
kapličce na veji ní.

Tak si rávno, člověk, Ti,
nemáš vure neli dne,
nemáš vure neli dne
kda si pride moř po se.

Ms. 481.

3

193.

S Nevoljni krajci.

Sabola smo prosili;
ne smo ga dobili;
cejaj je pozabā
in ga ne vključ sprava.

Skarnci mo on v Gradi
jer svojem Lubom braci;
Jglo maj v Celovci
jigova zatka v robi;

Hlapsca ma v črnoši
pos ēnum starom moži;
pingrot pa ma v Trdi
pri lubici na proški;

Tiblo pa ma vekterli
jer svojoj nevki;
ikatlo pa ma v flumi
jer svojoj staroj dum;

Laket v Varožlim
jer vojim malem im;
voščini pa ma v Šči
pos enoj kelnaci v Šči.

Verečna živarija.
huta vase ſi te mestoja!
Koda bom nija sirotek
zurava to v en kotek.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

14

Sva idu krijo.

1. Stoj mi itozi police
proti lego ūroku:

Hala hala deklica,

Bog daj da bi moja bila

2. Na poli je vase drevecce
nibenega borca nema;

Hala hala deklica,

Bog daj da bi moja bila.

Pod njim je lepa sunica
nibenega lista nema:

Hala hala deklica,

Bog daj da bi moja bila

Pod lipoj stoji mizica,
nibene ērangi nema:

Hala hala, deklica,

Bog daj da bi moja bila.

Okoli pa so stoliceki,

nibeden noge nema:

Hala hala, deklica,

Bog daj da bi moja bila.

Na njih uvijo žnidari,

nibeden rili nema:

Hala, hala, deklica:

Bog daj da bi moja bila

Drobno delo delajo.

Teuk je konoplina:

Hala hala, deklica

Bog daj da bi moja bila

Stankim, vironom ūlejo
kak ju ūrobitina.

Hala hala, deklica,
Bog daj da bi moja bila.

Proti njim ide gospod mlad,
uro brado ~~nosi~~:
Hala hala, deklica,
Bog daj da bi moja bila.

Za njim pa ide mlad deklico
z devetimi otroki:

Hala hala, deklica,
Bog daj da bi moja bila.

Za njimi jače mlad junak,
na ramu konja nese:

Hala hala, deklica,
Bog daj da bi moja bila.

Za njim pa teče star old,
v ploteski noge nese:

Hala hala, deklica,
Bog daj da bi moja bila.

S
Strah.

1. Todiy gregó ñindarje hoje!
ñindarmajiter nai naprej - hoje!
Om so použa trečali
premočno se ga strašili hoje hoje hoje

2. Použ pa začne rogle gnat - hoje!
ñindarmajiter trepetat - hoje!
Kam mo ni po vodi ili,
če mo u použa strašili hoje hoje hoje

3. Kaj pa mi jo to za zver - hoje!
ki nas glavi non gver - hoje!
itv:

No. 481.

128.

S
Vecor pa mi je
verila vecer -
sobota večer
vereli večer .

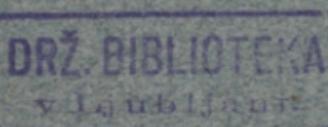
Sam grof u grožju,
da iškal pusti;
če prijba dobi
mostki ga vstopi.

Pa kaj u za grof,
kaj nemam gradov
kaj hodi po noći
okoli ludskih voglov .

Na črvali podkovo,
na enem pa ne,
mač kožuh naopak
pa žlme ic ne .

Ki pravil premicom,
kaj pirati uči,
vu babji ji goče,
kaj kodi novci .

Slame u raj kupi,
no hro pokrij,
okoli u ne blati
doma se naprij .

Ms. 481.

107.

Slovinik kod knjice

Jaz um te fajn coldal,
priša' um na orlab-

hala drida hope se.'

Jaz grem gor po venci,
večod se me vse boji-

hala drida hope se

lala drija de'.'

Nacor pa me ičijo

naj' me v — id.

Fantje po lojtri gor

jaz pa po vogli dol - id.

Dol me ne zlačijo,

v mlako me zlačijo id.

Dol me ne zuveljo,

v mlako me zuveljo id.

Klobacec mi jemljo,

mlako zajemljo id.

Lajbeli mam lep rdeč,

v mlako monem ž njim lec id.

Pušči mam lep zelen,

k stniciki več ne zmern -

halu orida hope se

lala drija de'!',

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

3

52.

Jar ja mam eno gubico
eno orlo itnjčiko:
Dobro večer itnjčika! —
Krog si plati, gubi moj! —
Odprei da mi kamnico,
kak u ti navajena. —
Jar ti ne odprem kamnico,
no je odpreli tudi nesměm.
— - - - - . - - - - -

Prišli so Gradoški pobje,
vrgli so rjoj dveri dol,
ja so gubega vlovali,
v mlaku ga potegnoli.
Ves je moker, ves je blaten,
kak je moker blaten rak,
ja u izdaj pregovori:
„itnjčika, jar um Tebi rad! —

O nericno bočli ţenje,
ki u pro žolah lezalo,
haj u Ti naj ne branilo,
da so gubega vlovali.

3 200.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani

Ms. 481.

Sj Bugari

Ciganice pitajo:
Kje pa so cigani
tam na poli v ovem doli
Brumbica kovajo.

Eden kuje, drugi fuda,
tretji pa predava:
kaj prodali ve zupni
ne se zapojili.

Ciganice po uermici
krouhee ti prosijo:
Ena pravi, druga nosi,
tretja ve je proli.

Narja odkla je tajila,
kaj je ne tam bila,
toi je ploti preškoala
kakli prav kobila.

66.

Ms. 481.

Kara male Šokočka!
ge pa so cigani?

Zena mi je umrla
nicorsko noć,
da bi djoj le pog do
nebarsko lici.

Zdaj pa bom ſolmestra
prorit ſo,
kaj mi jo pokapat
pomagat bo.

Na grob bom velik kamen
djoj zavaha,
kaj je meni nede
vec nazaj.

z. Če je bila kaj vrla? —
Vrla je bila vrla,
gospod kaplan,
miru mi ne dala
ne noć ne dan.

z. Če bi se ženja drugo? —
Ženja bi se ženja,
gospod kaplan,
ja nevem sirota
ni voga kam. —

z. Ven li jaz naročkuharco dam?
Naj mi jo dejo naj
gospod kaplan:
ven vam jo povordi
že ſu znam.

K. Gđa si mi jo že posojiva? -

Saj so me prosili,
govorod kaplan,
(čovek ne dočko)
da em jih posjed
lani na stan.

113.

3

Studa synruga.

Moz̄ je ſmetno doriva voria
od vujtra do večera.

Da bi žena vola bila,
bi siromaki jesti dala.

Za plošek je cuncjala
Koprovie na zvinglela;

Na pragi naseklala;
v kropnjače naložila;

Manjčko obarila,
v košilo zavalila;

Koja jest rezala:
Tojoj pojdi naček, k vnučji.

On rame koprove jesti,
no za miso leži.

Povri' konec ma v risti
drugi pa v košili.

Le jey, le jey možek moj!
kaj domjela že poloj.

3 29.

Ms. 481.

S
 Če moj možiček deklino vreča
 te tak reče: *Tos je panj!*
 da bi koja guslak mela,
 ū bi neka? *Tos je manj!*

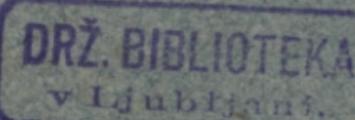
V krčmo pride, na klop iše,
 no po drugih okol glezi,
 tisto Će sebi n' potegne,
 ki se mu naj bolj treži.

Opolnoči a krčme pride,
 no ei po kotih glezi,
 pravio meni že ponuja,
 ū mi ravno nedihu.

Jaz pa bom ū mn odišla,
 ū odišla v drugi kraj;
 tam bom druge pajbe vula,
 ū so drugi tudi tak.

* * *

Opajbiči lubecnivi,
 vi kojoni ste čajlivci.

3

167

Ms. 481.

Pisobna.

Z Berkovec je bila
Belokova či,
na postec se gladi,
pred spreglam tjoji.

Tri partje u voži
ta kmetička či,
si žnor navočuje
da tak u njoj zdi.

Si róbec prešicci,
se skoli vrbi;
Tanhózar k njoj hodi
njo milo gledi.

Ma janjko na ručo,
dol po hobbi visi,
na stampot u leže,
ne Juri fal.

Nikolskega enjima
se zlo varebi;
Plenice kupuje
se povoj fal.

En povoj ci kupri,
se hujdo drži;
da vratkim njo pita:
„No kaj si fal?“

Okaj bos' me pita,
no kaj mi fal;
saj to Tibi kažejo
Troje lastne oči.

Moja micka je hodla
za zoro ples,
pa je prenesla
furtoh napet.

Što bude krivec,
kak ūribar mlad?
ki je mojоj micki
hoda je spat.

Micka u jocu,
pa kaj njoj je?
Smika zidle,
ūribarov je.

Ms. 481.

3

160.

5

I. 116

Kočir

Ukriji košci mi kočijo,
ali močno mi hitijo;
jar pa le odzajah
kimam no kočim.

Dokla ~~kočim~~ zajtk nese,
mimo mene ga odnese;
jar pa le odzajah
kimam no kočim.

Flajsee ~~kočim~~ piti nese,
at mimo mene je odnese;
jar pa le odzajah
kimam no kočim.

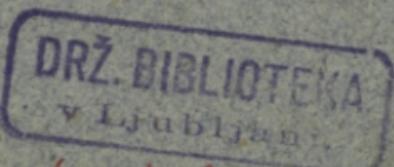
Gospodinja pogace nese,
mimo mene je odnese;
jar pa le odzajah
kimam no kočim.

Gospodar pa vino nese,
mimo mene ga odnese;
jar pa le odzajah
kimam no kočim.

Kak se meni streže,
taka mi kosa rezje;
jar pa le odzajah
kimam no kočim.

Velka vam je trava,
kosa pa rjava;
jar pa le odzajah
kimam no kočim.

1918

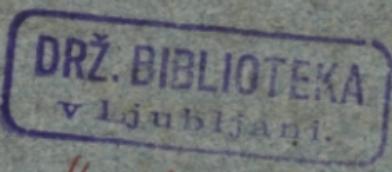

MS. 481.

Mijolka.

1. To je mijolka kriva,
kaj v klebi nemam vina:
Mijolka! mijolka!
mijol-mijol-mijolčica!
- Od zvukah lypa pisana
od znotrah svinom Štokana
Mijolka! mijolka!
mijol-mijol-mijolčica!
2. To je mijolka kriva
kaj nemam novih čigrov-
Mijolka! mijolka!
mijol-mijol-mijolčica.
3. To je mijolka kriva
kaj nemam nove peče-
Mijolka! mijolka!
mijol-mijol-mijolčica.
4. To je mijolka kriva,
kaj starosti mam rokavce-
Mijolka! mijolka!
mijol-mijol-mijolčica.
5. To je mijolka kriva,
kaj žutnjo um capila-
Mijolka! mijolka!
mijol-mijol-mijolčica.
6. To je mijolka kriva
kaj glava moja tiba-
Mijolka! mijolka!
mijol-mijol-mijolčica.

* Ova oarska u imade u pjevanju uz
svake druge vostrukte metrudi.

v. Ms. 481.

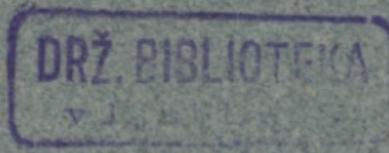
S Čarne kos.

Pěn plén černi kos! —
Kak bōm plesá da um bos? —
Komu pa u čevole dā? —
Staroj babi sem ji dā,
kaj sem trikrat pui njoj spá.

S 3
Dileta ovako pojū:

Pjisi, pjisi černi kos! —
Kak bōm pjisá da um bos? —
Komu pa u čevje dā? —
Staroj babi sem ji dā,
kaj sem třikrát pui njoj spá.

3 59.

MS. 481.

Pastirice

I.

(Dragoljub Šumperk)

Peroh tamyňč, tvoří rýp,
zavij le domo hñ ho hýp!

Hýp ho hñ
hais no všiv,
Dýž no dýž,
hej domo.

Prudi řiba
radi řiba;

Moř moř výjimí,
jde za výjimí.

Hej domo,
hej domo!!

II.

Hej hej hej,
moja iea breja.

Pasi se mi pasi
po zelenoj travi.

Ilo bo te tej praca
derem se ju ženila?

Hej hej hej,
moja iea breja!

Pasi se mi pasi
po zelenoj travi,

3

(144).

DRŽ. BIBLIOTEKA

v Českých Budějovicích

Ms. 481.

I. 120

S Pestinska

z dokega potoka.

Tutaj ninaj!

Tutaj ninaj;
dejde mladaš!

De bi skorij veliko blar

De bi sluzilo Bogu

Divici Mariji in Jožefu!

Tutaj ninaj nač!

Tutaj ninaj nač!

Ms. 481.

Makore.

Vojšček kod kuče.

Pri stenice nitajo
gor po beloj steni,
ena ooo pitajo:
Je pa maš ti mlada?

Gor pes trameki
v rivoj pavacini -
v rivoj pavacini
v canq sajici.

3

49.

Lipota izružena

Mali co mi pravili;
kaj sem žuova star;
v ſtezel sem se gledala,
pa cum lipa mlada.

3

50

Ms. 481.

S
Poklade.

Vrelejših dnevor ne,
kak so dnevi fařenski -
trala lala trala la -
trala lala lala la! *

Kde je krčma tam ples,
ali jsa goščevanje. **

Jaz pa sem em oženja,
hudo ženo sem si uzea. ***

Hudo ženo sem si uzea,
kriz na hrbel naložja -

Zena v hizi v itampeti,
jer pa rumi na komem,

Vijtro stanem hiz smet,
že se žena cemri,

Kaj ga možle rode ne,
kej bi oprala si roke!

Vrakino lito dete ma
jer pa morem bit oča -

Jaz pa morem oča bit,
ču očem, kaj ne em bit.

Ms. 481.

60.

* Tretji i četvrti red pravati se imade
nra svaku varstu -

3

S / *R*
Stajerska dežela.
 Elegia

Lepa moja Stajerska dežela,
 Bodhi meni zdrava in vesela!
 Dokler sem jaz po tebi ~~po~~ bila,
 Samo drobno žito sem dobila,
 Zdaj pa morem tukaj plovati
 Sam ta drobni činžlek zobati.

id.

Fran. Gajina

Ms. 481.

S. br. 33.

I. 124 I Lamovska deklina

Tičica je lekela - ta drobna tičica
Prelepo je zapela od divice Marije.
II. Majdalenska.

Tu sta bila stari oče stara mati,
nesta oče otrokineba kakor en samo
samotnik - z Majdaleno.

III. Srečna nevesta.

Se ji šla deklina po vodo

In u-mlo pokala...

Sociala jo je akcarija

lepo jo je uprasala:

IV. Od Jelengara.

Jelengar poje prelepo,

Vsi žudi govorstvajojo

Njega petji postavljajo.

V. I. Margeta.

In mi doji beli grod,

pod gradom globoko jezero

Po jezeri plava čudna zvir,

Čudna zvir z imenom Kuri zmij,

VI. Od treh bratov.

Tri so bili zgorni vitezi,

Maska mlad in stebelak

In tretji je bil Jenkošč.

VII. Od deudnice.

Stoji doji bili grod,

Po njim se sprehaja gospodnjev.

Pra lepo Roga poči,

De bi mu Roga poros dal.

VIII. Mati odda dečke.

O križ o križ o božji križ,

Na tebi je vsa Božja moč.

IX. Tiči vatoči.

Tiči so ce ženili.

pusti blli ljubljani

čel je čudo al ni čudo,

čudo more biti.

X. Sveti Urh.

Svet Urh je žalce zgodil stal.

In je skljal mati svojo.

XI. Roman vst. Jak. Kampon.

Romar mi hoče romar triki.

Romar w. Jakopa mora zjutra

zgodil staki veci pozno spal.

XII. Jogi razpolazi.

Jesos joge je postavil

Na vesteiri strani:

Velga Petra je postavil

v lepo ravno polje.

XIII. Čuocžev Jaka.

Jaka so lovile richte tri,

Pristka, Goriska, Smledniška.

XIV. Volar. Sidonija.

O volar volar volgar mlad

Jaka je rekla Sidonika.

XV. Od poodn. maja,

Tantje ples napravljajo,
Nikdo prouijo na ples.

XVI. Od Rümke građine.

Dobro jutro knez kihelj
Dobro konjiča napasi.
Ros' mi pegač z dežele.

XVII. Brodimo..

Pleti, pleti, Jorca, venčka
Prvčno gro pole žalostni.

XVIII. Kraljevina umorjena

Kralju konjiča napaja,
Kaj te jezero maja,
Kralju takšo preživljavače,
De u jezero strenuće.

XIX. Pet Štebsov.

Lži, lži, ravno polje
Na njem tam stebri stope,
Petoro moćnih je Štebsov.

XX. Lormanova Šteika

Tri mizi goys. Lorman sedi
No gleda svojih dveh cesov.

XXI. Lanje

Le hists mati em poje
No lanje mi razkladajte

XXII. Duongška zapiskja

Turk je bil cesarju pisal
Že jo vgordebo per brisal.

XXIII. V deveti deželi omogjene

Zdaj goysod mo goysa
Po gradu se prehajata,
Pre goysa k porodi gre,
Petru zdaj besede te.

XXIV. Zahvaljen grofie,

Stoji stoji bejli grad
Notri je zlahko g. zlahka g.
In eno goysodično imeta
Kdo bi bil rad grofici mlau.

XXV.